

PLENUM CK SD

W Warszawie obradował wczoraj Centralny Komitet Stronnictwa Demokratycznego, Tematem plenum, które prowadził przewodniczący CK SD wicepremier Edward Kowalczyk, były treści programowe, takie stronnictwo pragnie wnieść do ogólnonarodowej debaty w toku kampanii wyborczej do rad narodowych.

Nawiązując do zbliżającej się 45 rocznicy stronnictwa dyskusja i wyrażenie opinii o plenum obraduje na zakończeniu ważnych wydarzeń politycznych: Krajowej Konferencji Delegatów PZPR i IX Kongresu ZSL.

(PAP)

Wydanie A. sobota 31 marca i niedziela, 1 kwietnia 1984 roku Rok XL nr 78 (10566) Cena 5 zł

DZIENNIK ŁÓDZKI

Najstarsza gazeta Łodzi

Wyjaśniono tajemnicę szabel Tadeusza Kościuszki

Znakomity znawca broni i barwy, prof. Zdzisław Zygmunt wyjaśnił tajemnicę szabel Kościuszki. Na podstawie analizy ikonograficznej i pisemnych przekazów, wśród kilkuset szabel znajdujących się w zbiorach Czartoryskich Muzeum Narodowego w Krakowie, trafił na przerobioną z ozdób karabelli szablę bojową z kutą żelazną rękojeścią umożliwiającą skuteczną obronę i używanie tej broni w czasie walki. Szablę tę otrzymał Tadeusz Kościuszko w 1786 roku od lwowskiego Ormianina Adama Łady Bogdanowicza, który z kolei odziedziczył ją po swych przodkach. Przyszły wódz powstańczego zrywu nie rozstawał się z nią nigdy traktując ją jako swego rodzaju talizman i używając „w każdej potrzebie”. To właśnie z tą szablą w ręce składał Kościuszko 26 marca 1794 roku przysięgę na Rynku Krakowskim, prowadził decydujące zwycięstwa atak pod Racławicami, z nią też pod Maciejowicami został ranny i wzięty do niewoli. Uratował ją, przekazując następnie do zbiorów puławskich, adiutanta naczelnika w sukmanie, a przysięgi generał Łukasz Biegański.

Długość szabeli, będąca bez wątpienia własnością Kościuszki, przekazał do zbiorów wnikł siostry naczelnika Hipolit Eske. Jest to lekka broń, która posługiwał się Kościuszko w czasie swych studiów w Szkole Rycerskiej, a potem w Pałacu.

Międzynarodowe spotkanie partii i organizacji chłopskich w Warszawie

Aby żywność była instrumentem pokojowego współistnienia narodów

W Warszawie odbyła się wczoraj w gmachu Sejmu międzynarodowa konferencja partii chłopskich i pokrewnych oraz organizacji i związków chłopskich z Europy i spoza naszego kontynentu, poświęcona sprawom wyżywienia i pokojowej współpracy państw.

W obradach uczestniczyli delegacje z zagranic, które brały udział w zakończeniu w czwartek w Warszawie IX Kongresu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego oraz delegacja Międzynarodowego Związku Pracowników Rolnych, Leśnych i Plantacji.

Otwierając obrady, prezes NK ZSL wicepremier Roman Malinowski serdecznie podziękował delegacjom zagranicznym za przyłączenie do udziału w konferencji, która podejmie tak istotny dla problem wyżywienia ludzkości nierozważnie związany z walką o pokój.

Obecni byli: Józef Czyrek, Stefan Olszowski, Zbigniew Michałek, ministrowie zainteresowanych resortów.

W swoim wystąpieniu na początku obrad Roman Malinowski podkreślił, że rozwiązanie problemu bezpieczeństwa żywnościowego świata wymaga podejmowania działań w skali międzynarodowej. W dyskusji nad tymi przedmiotami — stwierdził — nie powinno zabraknąć głosu partii i organizacji chłopskich i innych sił demokratycznych, niezależnie od tego, w jakich systemach społeczno-politycznych funkcjonują.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Narada wojewodów i prezydentów miast z udziałem W. Jaruzelskiego

WNIOSKI DLA GOSPODARKI KRAJU

30 marca, pod przewodnictwem I sekretarza KC PZPR, prezesa Rady Ministrów, gen. armii Wojciecha Jaruzelskiego odbyła się w Urzędzie Rady Ministrów narada wojewodów i prezydentów miast z udziałem członków Rady Ministrów.

Jego założeniem było określenie sposobów omijania istniejących barier rozwoju gospodarczego i poprawy warunków życia społeczeństwa. Na krótko omówiono plan realizacji postanowień Krajowej Konferencji Delegatów PZPR oraz IX Kongresu ZSL. Formułowano jednocześnie zadania dla terenowych organów administracji państwowej.

Otwierając obrady gen. W. Jaruzelski zaznaczył, iż narada ma charakter szczególny, bowiem odbywa się bezpośrednio po dwóch niezwykle ważnych wydarzeniach w życiu kraju. Na Krajowej Konferencji Delegatów PZPR i podczas Kongresu ZSL wysunęto wiele istotnych wniosków dotyczących przełamywania istniejących trudności. Chodzi zwłaszcza o wyzyskiwanie i wykorzystanie rezerwy we wszystkich dziedzinach i obszarach gospodarki.

W pierwszej części narady głos zabrali kilku członków rządu. Jako pierwszy wystąpił wicepremier Zbigniew Messner, który przedstawił projekt harmonogramu realizacji zadań wynikających z Krajowej Konferencji Delegatów PZPR oraz Kongresu ZSL.

Harmonogram obejmuje zadania o charakterze analityczno-ocenającym. (Dalszy ciąg na str. 2)

65 śmiertelnych ofiar tornada w USA

85 osób zginęło a 600 odniosło rany w wyniku tornada, które przeszło nad północną i południową Karoliną (USA). N/2: ośrodek handlowy w Bennettsville w południowej Karolinie zniszczony przez tornado.

CAF — AP — teletext

Żołnierze francuscy opuścili Beirut

Jak podała Agencja Reutersa żołnierze francuscy opuścili w piątek rano ostatnie stanowiska: przejście koło muzeum, jedyną połączenie między wschodnią i zachodnią częścią Beirutu a także inne pozycje na „zielonej linii” w Beirutcie. Pozycja żołnierzy francuskich zajęła się neutralna — libańskie siły bezpieczeństwa wewnętrznych oraz grupa obserwatorów francuskich.

Agencje prasowe pisały, że operacja zastąpienia żołnierzy francuskich przez policjantów libańskich i obserwatorów francuskich odbywała się w spokoju. Nie zanotowano żadnych incydentów.

3 kwietnia start radziecko-indyjskiej załogi w kosmos

Start kosmiczny międzynarodowej radziecko-indyjskiej załogi nastąpi 3 kwietnia o godz. 17.08 czasu moskiewskiego — poinformowano w piątek w Moskwie i w Nowym Delhi. Indyjski dziennikarzy zgromadzonych na konferencji prasowej w Moskwie.

Start kosmiczny międzynarodowej radziecko-indyjskiej załogi nastąpi 3 kwietnia o godz. 17.08 czasu moskiewskiego — poinformowano w piątek w Moskwie i w Nowym Delhi. Indyjski dziennikarzy zgromadzonych na konferencji prasowej w Moskwie.

DZIEWCZYNY NA JEDNĄ NOC

EKSKLUZYWNE HOTELE

GRUBY POKEREK

Nowy Kalibabka czy pospolity oszust?

13 września ub. roku w głównym wydaniu „Dziennika Telewizyjnego” ogłoszono komunikat o poszukiwaniu niebezpiecznego przestępcy. Podano rysopis i pokazano zdjęcie 23-letniego Piotra K. urodzonego i zamieszkałego w Warszawie. Człowiek ten podejrzany był o dokonanie licznych kradzieży. Poszukiwanym były wyłącznie kobiety.

Wiele osób wysłuchało tego komunikatu, ale największe wrażenie wywarł on na recepcjonistce hotelu „ChemiK” w Płonkach. Człowiek o takim wyglądzie sam zgłosił się do recepcji w hotelu w sprawie. Sprawdziła jeszcze napis w książce meldunkowej — wszystkie dane zgadzały się. Wzwał funkcjonariusze miejscowego USW musieli kilka minut poczekać na poszukiwanego w całym kraju osobnika. Został zatrzymany w chwili gdy wchodził do hotelowego hallu w towarzystwie młodej dziewczyny — prawdopodobnie przyszłej ofiary.

Kim jest Piotr K.? Urodził się w stołcu. Jego rodzice szybko rozszedli się i chłopiec opiekowali się krewini. Był karany za kradzież jeszcze jako nieletni. W 1980 r. ożenił się, ale już po roku został skazany za kradzież na dwa i pół roku pozbawienia wolności. 8 marca 1983 r. został warunkowo zwolniony z zakładu karnego. Zamieszkał w Warszawie w Warszawie. Zaczął pracować jako konser-

(Dalszy ciąg na str. 2)

POSIEDZENIE RADY PAŃSTWA

30 bm. odbyło się w Belwedrze posiedzenie Rady Państwa. Zasadniczym tematem obrad były sprawy związane z praworządnością, ładem i porządkiem publicznym oraz wymiarem sprawiedliwości.

Rada Państwa rozpatrzyła m. in. informacje o kondycji głównego MO o stanie i porządku publicznym w kraju oraz przeprowadzonych w związku z tym naradach regionalnych i wytyczonych na nich zadaniach informację o działalności Sądu Najwyższego w 1983 r. Informację o działalności Naczelniczego Sądu Administracyjnego w 1983 r. Informację o kierunkach działania resortu sprawiedliwości w 1983 r. Informację o realizacji przez prokuraturę PR i zasad postępowania układowego oraz wynikające z tych informacji wnioski.

Stwierdzając, że działalność Sądu Najwyższego przyczyniała się do umocnienia praworządności i porządku publicznego w kraju, Rada Państwa wyraziła uznanie kierownictwu i sędziom SN za realizację zadań roku 1983. Rada Państwa przytęła do wiadomości sformułowane przez Sąd Najwyższy wnioski. Zmierzają one m. in. do dalszego umocnienia szacunku dla prawa, kultury prawnej i dyscypliny społecznej.

Z informacji o działalności Naczelniczego Sądu Administracyjnego w 1983 r. Rada Państwa stwierdziła, że działalność Naczelniczego Sądu Administracyjnego przyczyniała się do umocnienia praworządności i porządku publicznego w kraju, Rada Państwa wyraziła uznanie kierownictwu i sędziom Naczelniczego Sądu Administracyjnego za realizację zadań roku 1983.

(Dalszy ciąg na str. 2)

KONFERENCJA PLENARNA EPISKOPATU POLSKI

W dniach 28 i 29 bm. odbyła się w Warszawie 100 konferencja plenarna Episkopatu Polski. Przewodniczącą obradami Rady Głównej Episkopatu. Pracami konferencji kierował jej przewodniczący prymas Polski Józef Glemp.

Jak wynika z komunikatu Biura Prasowego Episkopatu w toku obrad odbyła się sesja biskupów ordynariuszy, którzy pracowali nad dostosowaniem statutu konferencji Episkopatu do przepisów nowego kodeksu prawa kanonicznego.

Taka sobie myśli

Poezja jest rodzajem muzyki: trzeba ją słyszeć, żeby móc o niej sądzić.

Uśmiechnij się

— Miałem piękny sen! Jadem obiad z Zofią Loren — i ona potem pomyślała, że ja sam wybrałem!

SZWEDZKI POTWÓR Z LOCH NESS

worem chorej wyobraźni, lecz wierne oddana rzeczywistość z wieloletniej farsy pt. „pogoni” na okretami podwodnymi” nazywanej też coraz częściej polowaniem na szwedzkiego potwora z Loch Ness.

Farsę tę tutejsze koła wojskowe grają już od paru lat tak dotychczas z jednym ale za to namacalnym rezultatem w postaci wyrażenia od rządu i parlamentu dodatkowych 500 mln koron w ubiegłym i 2,2 mld koron w tym roku. Spektakl ma zawsze ten sam, mniej więcej przebieg. Najpierw ktoś rzekomo dostrzeża coś, przypominającego wielozłocę lub peryskop. Rusza machina pościgowa i zaraz potem odpowiedzialni oficerowie w sztabie marynarki wojennej komunikują że teren akcji został szczególnie zablokowany i że wewnątrz „ponad wszelką wątpliwość” znajduje się jeden lub kilka obcych okrętów podwodnych. Po jakimś czasie, nie ma wątpliwości już tylko co do tego, że intruz był, ale nieleci! To z kolei służy do konstruowania „faktów” i oficjalnych statystyk naruszeń wód szwedzkich oraz stwarzania nastrojów i wywołania daleko idących wniosków politycznych.

Dla usprawiedliwienia następujących po sobie operacji, puszcza się w obieg najbardziej fantastyczne, by nie powiedzieć humorystyczne, wersje i hipotezy. Kiedy nie

ku całej tej zabawy, dowódczo awizowane nie przedstawiały ani jednego materialnego dowodu faktycznej penetracji miejscowych wód przez obce okręty czy „połajdy” podwodne. Tutejsza prasa pisze coraz częściej, że pościgi wierzane są w oparciu o nie zweryfikowane, mało lub całkowicie niewiarygodne poszlaki.

Sceptycyzm wobec tych poczynąń rośnie. Już przed rokiem ekspert-psycholek z wojskowego zakładu badawczego FOA stwierdził w wywiadzie dla agencji prasowej IT: „do tej pory Szwecja jeszcze nie została dotknięta ogólną historią okrętów podwodnych, ale jest prawdopodobne, że wkrótce dojdzie do masowej psychozy na tym tle”.

W marcu miniejszym pójścił jeden z dziennikarzy, po gruntownej analizie insynuowanych naruszeń wód szwedzkich w latach 1980-83 oś-

Prawda, jest taka że od początku

(Dalszy ciąg na str. 2)

Na początku — a był to koniec lat pięćdziesiątych — było wielkie niedowierzanie. To przecież niemożliwe — mawiali ludzie — by ciepła woda mogła po pokonaniu kilku kilometrów trafić nie wystudzona do kaloryferów w bloku.

— Spółniłmy się trochę. Na Zubardzu stał już — a było to ówczesne — pierwsze bloki, było chłodnawo, a myśmy jeszcze kładli rury na Drewnow-skiej. Odwiedzali nas w wykopie mieszkańcy Zubardza. Często wali herbata. Spieszcie się, bo marzną — mówili ale powatowali w to ciepło, bo „to do niego prze-cież niepodobne, by woda mogła pobierać ciepła z tak daleka” — opowiadał ówczesny dyrektor Zespo-lu Elektrociepłowni im. Lenina. ZDZISŁAW SZYDA, który całe swoje zawodowe życie związał z energetyką, z ciepłownictwem.

Zanim jednak pierwsze ciepło po-tynęło do pierwszego bloku na Nowym Rokietu — a było to w 1958 r. (długość sieci z przyłącza-niami wynosiła wówczas półtora kilometra) — były lata, niezależnie od trwałych na co dzień działań związanych z budową, roz-budową, konserwacją urządzeń en-ergetycznych — pracy koncepcyj-nej: jak wybrać model ogrzewania tak potężnego ośrodka przemysło-wego i mieszkaniowego jak Łódź?

Owoli ścisłości przypomnijmy o tym, że Łódź sprzed 1939 r. była miastem, gdzie o czym tak o czym, ale o ciepłownictwie trudno mowić. Bliższe 70 proc. budynków nie miało pierwszego piętra, 85 proc. miało dachy nieogrzewane. Tylko 6,9 proc. budynków było wy-pozaszonych w wodociąg lokalne, 14,7 proc. w kanalizację, 10,8 w instalacje gazowe. Instalacje cen-tralne ogrzewania posiadała sa-lewnie 2 proc. mieszkań.

Taki był nasz start i niewy-kłuczone, że ta właśnie nasza ko-munalna nędza stała się szczególnie w nieszczęściu — argumentem nie do odrzucenia w dyskusjach na centralnym szczeblu na temat hier-archii finansowych i społecznych potrzeb.

Badzmy jednak ostrożnie w oce-nach. Duża rola w decyzji o ucie-płownieniu miasta odegrał stan wyeksploatowania tuż po wojnie instalacji kotłowych w naszych fa-brykach. Nad miastem stało 200 kominów, każdy słony wyziewa-

mi swojej własnej kotłowni. Jesz-cze w latach sześćdziesiątych na każdy kilometr kwadratowy nasze-go śródmieścia spadało rocznie po-nad 700 ton pyłów. Zaraz po woj-nie nasi energetycy stanęli przed problemem, czy odbudować kot-łownie fabryczne w ich starej tech-nologii, czy dać im nową jakość? Zwyciężyła koncepcja druga — czyli budowa elektrociepłowni. Oczywiście chodziło w pierwszym rzędzie o parę technologiczną dla fabryk, a stał już krok do ciepłej wody ogrzewającej mieszkania i tuż — tak to wygląda z perspektywy lat — kolejny krok do goracej wo-dy bieżącej w każdej kuchni, w każdej łazience. Łatwo się to czy-ta i łatwo pisać, ale rodziło się to w trudzie. Dyrektor Szyda, który to wszystko przeżył wówczas jesz-cze jako młody, początkujący in-żynier wymienia bez zastanowienia nazwisko inż. ALEKSAN-DRA ZYLBERA, który w 1948 r. przeprowadził na ciele grupy fachowców inwentaryzację urządzeń cieplnych w przemyśle — podsta-wo do ustalenia bilansu zapo-trzebowania Łodzi na energię i ciepło. Wymienia także inż. JANA NAPIORKOWSKIEGO, inż. WŁA-DYSŁAWA SWIDERKA, drugolet-niego dyrektora — inż. BRONISŁA-WA PERTKIEWICZA, z pełną świad-omością, że wszystkich, którym Łódź zawdzięcza bardzo wiele i tak wymieniać nie zdoła.

Koncepcja ogrzewania mieszkań przy pomocy oddalonych nawet o kilkadziesiąt kilometrów źródeł cieplnych nie jest koncepcją polską. Rzecz była znana już przed wojną, rozważana tu i ówdzie, wprowad-zana w niewielkim zasięgu w bo-gatych krajach. Po to, by ją w pełni wykorzystać musiałbyś zainstalo-wać akurat takie warunki jak u nas po wojnie, taki a nie inny system polityczno-społeczny, eliminujący własność prywatną. Bo przecież budowa elektrociepłowni jest jed-ną sprawą, a budowa magistral cieplnych i podłączeń — drugą. Na to trzeba wiele nakładów, ale tak-że i terenów. Tutaj trzeba było działać oddzielnie, centralnie plano-wać, co jest bardzo utrudnione przy

prywatnej własności gruntów. Wam łatwiej — mawiali często cudzo-ziemscy energetycy bawiający w Ło-dzi — wy możecie robić to na du-żą skalę.

Mozna było i zrobiono. Dzięki czemu Łódź jest dzisiaj w ścisłej krajowej czołówce, jeśli cho-dzi o „uciepłnienie” miasta. Nie ma mieszkań w nowym budownictwie bez centralnego ogrzewania i wie-le już starych zasobów mieszka-niowych korzysta z tego dobro-dziejstwa. Co, w mieszkaniu jest dzisiaj oczywiście, nad którą się już nikt nie zastanawia, tak jak woda bieżąca. Prawie każdy przed

ciło się w czasie kosztów często bohaterstwa żąd... Jeśli obecnie zdarza się chłód w mieszkaniu to nie wina przyjętej przed laty koncepcji takiego, a nie innego ogrzewania naszego miasta, ale faktu, że na dobrą sprawę tylko budowano, bardzo mało w latach siedemdziesiątych przeznaczano na remonty. Ostatnio zmieniły się nie-co te proporcje. Ale fakt pozostaje faktem. Drobną awarią, która by-laby do uniknięcia gdyby w swoim czasie — tak jak to sugerowali fa-chowcy — znalazły się środki i siły na konserwację może dziś wy-chłodzić kilka, kilkanaście bloków...

Czy ten system ogrzewniczy to

norm. Najgorzej jest na ul. Piotrkowskiej. Stare fabryki, stare bu-downictwo mieszkaniowe, nie po-dłączone jeszcze do EC z różnych względów — a więc istnienie kot-łowni lokalnych palenisk w piecach węglowych itp. czynią z tej dziel-nicy najniebezpieczniejszą dla na-szego zdrowia. Dajcie więc trzeba do dalszej rozbudowy elektrocie-płowni, co umożliwi podłączenie tego, co jeszcze podłączone nie zo-stało do sieci ciepłej...

Nie po to się buduje wysokie ko-miny w EC, by się lepiej w kot-łach paliło, ale po to, by wytapać pyły a jednocześnie tak rozprzyszczyć dwutlenek siarki, by obniżyć jego

propozycje — wiadomo, że to na pewno tanie nie będzie.

Tylko budowa EC-V umożliwi nam stopniowe oczyszczanie powie-trza także i w śródmieściu, nie mówiąc już o ograniczeniu Rektin. Dziwne się mieszkańcom Rektin protestującym przeciwko budowie EC-V, ale oświadczenie nie widzę innej drogi ochrony środowiska jak po-przez rozbudowę systemu ciepłowniczego.

Tak jak z wodą, gdzie chłwiło-we choćby zdjęcie reki z pulsu mo-że spowodować katastrofę, tak i tutaj: zahamowanie inwestycji mo-że mieć fatalne skutki. Możemy marznąć i może zabraknąć pary technologicznej w naszych fabry-kach. Potrzebna nam nie tylko EC-V, ale także i rozbudowa elek-trociepłowni w „Borucie” dla Zgie-rza, „Pamotexu” — dla Pabianic, „Sandry” — dla Aleksandrowa i „Morfeja” — dla Ozorkowa. Miejsmy nadzieję, iż łódzkim energetykom nie zabraknie uporów i konsekwen-cji w realizacji tych planów. A ich pracę nie oceniamy jedynie wtedy, gdy zdarzy się jakaś awaria kalo-ryferów.

ALINA PONIATOWSKA

PEJZAŻE POLSKI WSPÓŁCZESNEJ

wojna skądś do mieszkania nosił wodę, dźwigał węgiel czy drewno na opał. By dościsł do tego, co ma-my dzisiaj trzeba było wykołatać mnóstwo pieniędzy opracować op-tymalny program i wprowadzić go w życie. Historia naszej łódzkiej energetyki obfituje w liczne kamie-nie milowe. Przekroczenie każ-dego z nich przynosiło. Urucho-mienie elektrociepłowni — II — dzisiaj już staruszkę, o której na-stapieniu się już zaczyna przebaki-wać — przyniosło nową — gorącą kaloryfer. Jej budowę towarzyszy-ła nie mała już dziś romantyka. Nie liczone się z wysiłkiem, czasem.

— Byliśmy młodzi i wierzyliśmy w to, co robimy — mówił ten bu-downiczo. Budowę tę prowadził zresztą najświeższy polski bu-dowlany — późniejszy dyrektor Kozłowiec, nieżyjący już inżynier JÓZEF ZIELIŃSKI.

Stopniowo dobudowano kolejne kotły w EC-II, kładziono magistra-ły, podłączono stare i nowe fabry-ki. Po zakończeniu EC-II, zabrano się do budowy EC-III. Tym razem prawie już na własnych urządze-niach. Kończąc EC-III zabrano się do EC-IV. Czytelnicy pamiętają, że nasze relacje z tych kolej-nych budów. Nie było nigdzie łat-wo. Nigdzie nie było jednak zary-wanych terminów, wszystko mied-

tylko ciepło, jaki jest jego wpływ na ochronę środowiska?

„To nie jest takie proste — tłumaczy mgr inż. JAN DIEHL dy-rektor Wydziału Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej UML. W skali kraju wszystkie elektrociepłownie są największym źródłem zanieczyszczenia środowiska, ze względu na ich liczbę. Spójrzmy na to od strony naszego wojewódz-twa. Od 1970 roku notujemy stałą poprawę czystości powietrza i za-wdzięczamy to elektrociepłowniom. Nie ma innego sposobu na popra-wę powietrza w dużych aglomera-cjach. Generalnie uciepłnienie to możliwość podłączenia do sieci cieplnej wszystkich lokalnych (w tym także i przemysłowych) źró-deł ciepłych. To daje możliwość likwidacji pyłu opadającego (to co widać i najbardziej dostrzega na co dzień) i możliwość rozproszenia dzięki wysokim kominom dwutlen-ku siarki.

Dzięki elektrociepłowniom Hość pyłów spadających na jeden kilo-metr kwadratowy śródmieścia spada w ciągu 13 lat z ponad 700 do 480 ton rocznie na 1 km. Jest to duże osiągnięcie, ale do ideału daleko, skoro normy — a normy mamy rygorystyczne — przewidu-ją maksimum 250 ton rocznie na kilometr. W innych naszych dziel-nicach, gdzie opady sięgają 150-170 ton rocznie na kilometr kwa-dratowy — zapalenie jest poniżej

szkodliwość. Jeśli chodzi o wy-chwytywanie pyłów trzeba podkre-slić osiągnięcia EC w Zgierzu, gdzie sprawność urządzeń sięga 98 proc., co stawia nas w krajowej czołów-ce. Problem zupełnego unieszkodli-wienia dwutlenku siarki nie jest jeszcze w świecie do końca prak-tycznie rozwiązany. Są projekty,

Foto: A. WACH

PRON W WYBORACH DO RAD NARODOWYCH

Z jakim programem działania

W zbliżających się wyborach do rad narodowych nowa ordynacja wyborcza wymaga po raz pierwszy przedstawienia wyborcom do akcep-tacji nie tylko proponowanych kandydatów na radnych, ale także pro-jektu lokalnego programu wyborczego, jaki będą realizowały nowo wy-brane rady. Jest to ważna nowość ordynacji, której uścisławienie jest ustawodawcą powierzone Patriotycznemu Ruchowi Odrodzenia Narodowe-go. Ognia PRON wszystkich szczebli podjęły się już przygotowania ta-kich programów. Po ich uzupełnieniu elementami deklaracji Rady Kra-jowej PRON, która określi polityczną platformę wyborów, będzie moż-na przedstawić je do oceny wyborców.

RADY PRON, jak można wnioskować z informacji ich działaczy, są świadome wagi powierzonego im zadania. Zdają sobie sprawę, że dobry, realistyczny, obliczony na miarę potrzeb ale i możliwości lokalny program wyborczy jest równie ważny, jak właściwy dobór kandydatów na rad-nych i może wnieść przyczynę do podjęcia się już przygotowania ta-kich programów. Po ich uzupełnieniu elementami deklaracji Rady Kra-jowej PRON, która określi polityczną platformę wyborów, będzie moż-na przedstawić je do oceny wyborców.

Już samo to wskazuje, jak złożonym i trudnym zadaniem jest oparowanie takiego programu. Nie można przewidywać w nim mniej niż lokalna społeczność ma prawo oczekiwać, i nie więcej niż lokalnymi siłami władzy i społeczeństwa da się osiągnąć. Mimo to — spodziewa-je się, że program PRON — nie uniknie się przesadnego niekiedy zbioru postulatów. Uzasadnionych potrzeb jest bowiem wiele we wszystkich nie-mal dziedzinach życia. W budownictwie mieszkaniowym i remontach starych domów oświaty, służbie zdrowia, handlu, usługach, komunika-cji ochronie środowiska, by wymienić pierwsze z brzegu potrzeby.

Będzie więc lawina postulatów, którym trudno odmówić racji, ale które trudno także zmieścić w lokalnym programie. Działacze PRON pociesza się, że będzie to dobra okazja do przedyskutowania na przed-wyborczych zebraniach mieszkańców, założeń sformułowanych i przedsta-wienia środków zawodowych, w jakiej mierze oni sami mogliby par-tycytować w realizacji swoich zadań, rozwijać własną pomysłowość i za-radność wspierając działania władzy czynnymi i innymi inicjatywami spo-łecznymi. Wiadomo bowiem, że lokalnych samorządów wymagających większych nakładów inwestycyjnych nie da się poszerzyć poza zadania ujęte już w planie zalecenia.

Tym bardziej jednak — mówią działacze PRON — lokalne programy będą szeroko otwarte na te potrzeby społeczne, których zaspokojenie wymaga inicjatyw i współdziałania władzy i społeczeństwa, a nie dodatkowych materialnych nakładów i środków. Bezinwestycyjne prze-cięt można poprawić funkcjonowanie urzędów i ich stosunek do oby-wała. Rozszerzenie konsultacji społecznej, jako metody sprawowania władzy, rozstrzygnięcia najważniejszych lokalnych problemów. Reaktyw-ować kontrolę społeczną, która niemal zanikła w czasie, gdy jest naj-bardziej potrzebna. Podjąć konkretne działania dla usprawnienia han-dlu usług, polepszenia zdrowotności. Zająć się o porządek i bezpieczeństwo. Roz-wijać działalność wychowawczą wśród młodzieży. Skutecznie zwalczać plagę społecznej, zwłaszcza młodzieżowej, nieprawości, pijaństwa, speku-lacji...

Możliwości są tu a reguły znacznie większe niż dokonania, co jest przedmiotem słusznej krytyki społecznej. Ale wnioski z niej — jak słusznie uważają działacze PRON — odnieść trzeba zarówno do nowo wybranych rad, jak i do lokalnych społeczności gdyż bez ich współ-działania z władzami niewiele zmieni się na lepsze.

Skład rady PRON czerpie propozycje do programów wyborczych z Ba-sę stanowiąca zadania wynikające z planu 3-letniego. Cennym źródłem są programy działania sygnatariuszy PZPR, ZSL i SD. Szczególnie bogatym materiałem dysponuje nasza partia po Krajowej Konferencji Delegatów na IX Zjazd oraz po kampanii sprawozdawczo-wyborczej.

Obfite materiały dostarczają oceny i wnioski ustępujących rad nare-dowych a także propozycje urzędów gminnych, miejskich i wojewódz-kich. Dużą wagę mają postulaty i wnioski proponowane przez organizacje masowe, które zgłosiły składy o porządek i bezpieczeństwo. Roz-wijać działalność wychowawczą wśród młodzieży. Skutecznie zwalczać plagę społeczną, zwłaszcza młodzieżową, nieprawości, pijaństwa, speku-lacji...

Nie będą to więc programy przypadkowe, ani wydumane za biur-kiem. Powinny maksymalnie odpowiadać potrzebom, ale i możliwości-om. Powinny być zobowiązaniem dla władz, ale także dla społeczeń-stwa, które je przyjęło.

LUCJAN PRACKI

JAKA DROGA NA STUDIA

Od paru już lat trwa ogólnospołeczna, oży-wiona dyskusja na temat naszego systemu kształcenia na poziomie wyższym — jego org-anizacji, zasad rekrutacji na studia, limitów przyjęć na poszczególne specjalności, społecz-nych kosztów kształcenia itp. Od lat też po-dejmowane są różnorodne działania, mające na celu uzdrowienie systemu akademickiego — z różnym skutkiem. Jak wygląda sytuacja w tym względzie dziś?

Zanim przejdziemy do szcze-gółów, na wstępie dwie infor-macje, najważniejsze dla tego-rocznych kandydatów na wyż-sze uczelnie. Otóż, zgodnie z o-statecznymi ustaleniami, w bie-żącym roku łączny limit przy-jęcia na pierwszy rok studiów zostaje zmniejszony, w porów-naniu z rokiem ubiegłym, o 2.000 miejsc. Do wszystkich uc-zelni wyższych w kraju zosta-nie przyjętych 50.400 osób, w tym do szkół podległych Mini-sterstwu Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki — 40.200 osób. W obecnym roku zostają też utrzymane dotychczasowe zasady przyjęć na studia.

Jak pamiętamy, dyskusja na temat potrzeby reorganizacji, unowocześnienia i usprawnienia systemu szkolnictwa wyższego przybrała szczególnie na sile po roku 1960. Ich kulminacją i zarazem efektem była ustawa o szkolnictwie wyższym z 4 maja 1962 r., określająca w sposób ramowy ogół zmniejszo-nych zasad organizacji i funkcjonowania szkolnictwa wyższego. W ślad za ustawą podjęto też szereg działań ma-jących na celu generalne pod-porządkowanie systemu akade-mickiego najżywczej i najbardziej interesom kraju, przede wszyst-kiem społeczno-gospodarczym.

Jak można wnosić z licznych sondaży, młodzież najbardziej interesuje kwestia kwalifikacji na studia, a więc limity przy-jęcia i zasady rekrutacji. Wiado-mo — jak już oświadczył dostar-nie się na studia, że z reguły jakoś by ukończył, a mniejszymi czy większymi kłopotami: rzecz podstawowa w tym, by zdobyć upragniony indeks. Reorganizacja szkolnictwa wyższego, naj-ogólniej mówiąc, nieco ewa-dolikatną kwestię skomplikowa-ła. W czym rzecz?

Modernizacja systemu akade-mickiego m. in. miała na celu, określone ukierunkowanie kształcenia i podniesienie jego poziomu, stosownie do potrzeb i wymagań gospodarki narodo-wej. Konieczna dla realizacji owych założeń koncentracja możliwości, sił i środków po-ciągająca za sobą m. in. znacz-ne korekty i ograniczenia li-mitów przyjęć na studia.

W ciągu dwóch ostatnich lat zawieszono przyjęcia na 90 ró-żnych kierunkach i specjalno-

ciach. W najbliższym czasie przewiduje się też likwidację ponad 50 tzw. punktów konsu-ltacyjnych, spośród obecnych 86. Następuje generalny odwrót od forsowanego w poprzedniej dekadzie polityki: „W każdej wsi — WSI, w każdym powiecie — po uniwersytecie”, jak głosiła słynna fama.

WNIOSKI
CZYLI...
CESARSKIE
CIECIE?

Siła rzeczy konieczne stało się ograniczenie limitów przy-jęcia na wyższe uczelnie, ich zmniejszenie o 1.500-2.000 miejsc corocznie, co odpowiada mniej więcej wielkości jednorazowego naboru do tak dużej uczelni jak np. Uniwersytet Warszaw-ski. Inaczej mówiąc, sytuacja mamy taką, jakbyśmy co roku sarmykal jedną wielką uczelnię, albo dwie mniejsze. Taki oby-tek miejsce oznacza jednocześnie poważne zaostrzenie kon-kurencji w „batalii” o indeksy.

Półki co, studiów tego nie są jeszcze zbyt mocno odczuwane, bowiem w ostatnim czasie spa-ła również relatywnie liczba kandydatów na wyższe uczel-nie, z uwagi na niż demogra-ficzny w „naturalnym” prze-dziale wieku, a także przejsi-cie zmniejszenie zainteresowa-nia młodzieży studiami. Jak jednak wskazują orientacyjne szacunki, m. in. Zakładu Socjo-logii Oświaty Uniwersytetu

Warszawskiego, już w latach 1986-87 należy się spodziewać znacznego wzrostu liczby kan-dydatów na studia. Coraz trud-niej będzie więc o miejsce w uczelni. Stąd opinia społeczna tak wielką wagę przywiązuje do radykalnego i definitywnego uporządkowania zasad rekruta-cji na studia, zwłaszcza restrykcyjną, kontrolującą i selekcyjną kwestii tzw. preferencji.

Rozwiązanie owych proble-mów, w sposób satysfakcjonu-jący wszystkich zainteresowa-nych, nie jest zadaniem łat-wym. Ustawa o szkolnictwie wyższym stanowi, że: „Decydu-jącym kryterium przyjęcia na studia jest merytoryczna ocena wiadomości kandydata...” (art. 86.2). Ale jednocześnie, zgod-nie z ustawą: „Właściwy mini-ster, po zasięgnięciu opinii Ra-dy Głównej oraz w porozu-mieniu z nacelnymi organami ogólnokrajowych organizacji młodzieżowych, może określić

stać pracy i ewentualne odbycie służby wojskowej (15-20 proc. punktów uzyskanych w toku postępowania kwalifikacyjnego). Zakładane również w niedla-giej przyszłości połączenie egzami-nu maturalnego i wstępnego w jeden egzamin państwowy, spełniający jednocześnie wyma-gania maturalne i kwalifikacyj-ne na studia.

Projekt został poddany spo-łecznej konsultacji, która jed-nakże nie doprowadziła do o-statecznego uzgodnienia stano-wisk wszystkich zainteresowa-nych. Stąd w bieżącym roku u-trzymane dotychczas obowiąz-u-jące zasady rekrutacji. Nato-miast w styczniu br. resort szkolnictwa wyższego zapro-po-nował trzy nowe warianty systemu przyjęć na studia.

I. Zakłada się przyjmowanie na studia dzieci z rodzinami ro-bocznymi i chłopskimi tylko na podstawie pomyślnie zdanego egzaminu wstępnego — bez dalszego postępowania kwalifi-kacyjnego. Jest to wariant w pierwszym rzędzie popierany przez duże zakłady pracy oraz środowiska robotnicze i chłopskie.

II. Przewiduje się wniesie-nie punktów preferencyjnych a tytułu pochodzenia społecznego. Jedynym kryterium przy-jęcia byłby egzamin wstępny o charakterze konkursowym. War-iant ten przewidyuje ponadto wyróżnianie poziomu przy-gotowania do egzaminu wstę-pnego kandydatów o trudnych warunkach kształcenia w szko-łach i kulturach, poprzez różnorodne formy pomocy państwa (m. in. kursy przygo-towania). Jest to wariant u-względniający postulaty środo-wisk inteligentnych.

III. Proponuje się rozszerze-nie dotychczasowej skali kryte-riów kwalifikacyjnych z obec-nie stosowanych 36 do 100 punktów oraz przyznawanie kandydatom pochodzenia robo-czniczego i chłopskiego 20 proc. punktów dodatkowych od sumy punktów uzyskanych w toku postępowania kwalifikacyjnego. Wariant ten jest modernizacją obecnie obowiązującego syste-mu.

IV. Można domniemywać, na podstawie dotychczasowych do-świadczeń, że jedna z przedsta-wionych propozycji nie ma wię-kszych szans na pełną, spo-łeczną akceptację, bowiem ob-iektywnie ich mieć nie może, co łatwo udowodnić, „przymie-rzając” doń konkretne przy-kłady.

„Poród” nowej koncepcji przyjęć na studia zapowiada się więc bardzo ciężki, a dotych-czasowe próby jako żywo przypominają dyktando: kleszcze czy... cesarskie cięcie? A nie można by tak... normalnie?

EBIONIEW S. NOWAK

Tiksi: 68 dob jednej nocy

Tiksi — to ważny port północnego zsiaku morskiego, morska brama Jakucki. Zapalane osiedle zabudowane jest głównie 3-piętrowymi kamienicami. Większość zatrudnionych w przemyśle jest z przewoźników morskich i rzecznych, a także badaniem „kuchni pogody” półkuli północnej — zór polarnych.

Srednia roczna temperatura wynosi tu 13,4 stopni mrozu. Przemyłki w lipcu są zjawiskiem normalnym. Ziemia, skuta wieczną zmarzliną, latem odmarza zaledwie na 15-20 centymetrów. Dlatego na ulicach osiedla nie ma drzew. 68 dob trwa tu polarna noc, zaś 88 — polarny dzień.

RAMIEC SNIĘŻNA

Ciekła próba dla mieszkańców Tiksi są trwające wiele dni burze śnieżne. Jedną z nich, która zalała w lutym, trzeba było przeczekać 8 dni, by dopiero na siódmy można było dojechać do interesującego osiedla. Drogi były zawiłe i zasypane śniegiem, wiele domów

konęło w śniegu po pierwsze piętro.

Burza i zamiecie śnieżna — mówi przewodniczący rady osiedla — są dla nas zjawiskiem częstym i prawie normalnym. Przy osiedlowym komitecie wykonawczym stale działa nawet specjalna komisja „d.s. zamieci”, która wyznacza system i zasady pracy wszystkich zakładów rejonu w skrajnych warunkach. Wiele kłopotów przysporzył żywioł, który rozszalał się w pierwszej połowie stycznia. Przy mrozie 30-35 stopni prędkość wiatru osiągała 40 metrów na sekundę. Trzeba było zamknąć przedszkola, szkoły, przerwać pracę na powietrzu.

Na drugi dzień otrzymaliśmy alarmujący sygnał: zagnął autobus, którym jechało dwóch pasażerów. W przypuszczalnym rejonie niebezpieczeństwa udało się natychmiast dwa ciężkie pojazdy terenowe na gasienicach, wyposażone w radiostacje. Ludzi odnaleziono dopiero po upływie doby. Okazało się, że gwałtowny wiatr po prostu zmógł autobus z drogi. Pojazd ugrzązł

w śniegu, w głębokim jarze. Zdarzały się też inne, podobne wypadki, jednak wszystkie kończyły się bez ofiar.

Tiksi nawet podczas najgwałtowniejszych burz i zamieci śnieżnych regularnie zaopatrywane jest w prąd elektryczny, ciepło, wodę. Funkcjonują telefony, można oglądać telewizję, słuchać radia.

CZY MOŻNA PRZYWYKNĄĆ DO POLARNEJ NOCY?

Jednoznacznej odpowiedzi na to pytanie nie otrzymaliśmy. Nurek z portu morskiego podkreśla, że na niego, silnego fizycznie mężczyznę, noc polarna jeszcze teraz oddziaływała przytłaczająco. Pojawia się senność, pogarsza się samopoczucie. Co prawda, w pierwszych latach było jeszcze trudniej.

Fryzjerka mówi, że noc polarna i zamiecie śnieżne zmocniła jej i jej, niż silne mrozy i gęste mgły w Jakucku, gdzie przedtem mieszkała.

— Nie stwierdzamy żadnych specyficznych chorób, związa-

nych z polarną nocą — informuje zastępca głównego lekarza centralnego szpitala rejonowego. Powszechnie wiadomo jednak, że oddziaływanie na ludzi o słabym systemie nerwowym lub cierpiących na choroby sercowo-naczyniowe. Okres adaptacji do warunków zapo- polarnia trwa dla nowo przyby-tych ludzi około trzech lat.

Naturalną jest sprawa, że szczególnej troski wymagają dzieci. Systematyczne naświet- lanie kwarcówką, witaminiza- cja pokarmu, hartowanie w wodzie i na powietrzu, zabawy ruchowe na zewnątrz pomieszczeń, dłuższy sen — wszystko to zmniejsza negatywne oddzia-ływanie długotrwałej ciemności na organizm dziecka.

W Tiksi słofce wchodzi obecnie każdego dnia, zaś od 10 maja prawie przez trzy miesią- ca nie będzie ono opuszczać firmamentu: rozpocznie się po- larny dzień — nowa osobliwa próba dla człowieka.

WŁADYSŁAW KNYCEP

„Wiedzi, jak to Wiedzi” — powiadają Austriacy i do- dają: „Z Franciszkiem Józefem czy bez — niezmienny jak Dunaj”. Spacer po ulicach austriackiej stolicy jest przyjemnością. Miasto jest czyste, ulice utrzymane w dobrym stanie. Łatwo można się dostać do każdego miejsca, bo komunikacja jest sprawna. Na przystan-kach tramwajowych i autobusowych prawie się nie czeka (do pięciu minut na przystankach metra). Przez- zyby, o dziw, wszystko widać, chociaż pogoda jest bre- jowa.

„WESELE” PANA BRUEGELA

Odwiedzam Muzeum Sztuk Pięknych wczesnym połu- dniem. Najładniej, koleją do kasy. Mam wresz- cie okazję, aby zobaczyć w oryginale ulubiony obraz „Wesele chłopie” najwybitniejszego malarza niderlan- dzkiego szesnastego wieku, Pietera Bruegela. Ten twór- ca tak zwanego pejzażu kosmicznego zajmował się głów- nie malarstwem figuralnym (i ono mi się najbardziej podoba). W obrazach swoich sięgał do codziennego życia prostych ludzi, ich zwyczajów i nawyków, do ludzi spo- tykanych na co dzień.

Soczystość i wyrazistość poszczególnych postaci, ich zharmonizowana brylowatość, mocne kolory i silne po- czucie plastyki głębi powodują, że „Wesele chłopie” robi ogromne wrażenie.

A jego „Zabawy dziecięce” (1560 r.) mieniące się za- słakującymi barwami czy sławny obraz utrzymany w tonacji popielatej „Złodziej gniazda” — są bezcennymi wartościami uniwersalnej kultury, z których dumny jest Wiedeń.

Byłoby „nieprawdopodobnie” gdyby nie wspomnieć, że w muzeum znajdują się niektóre płótna innych wiel- kich malarzy — Van Dycka, Rembrandta, Vermeera czy Giorgione’a — jeśli wymienię tylko tych najslawniej- szych.

O KOBIETACH, DZIECIACH I RÓŻNOŚCIACH...

Nasycony pięknem, opuszczam muzeum i ruszam „w miasto”.

Ludzie na ulicy nie wyglądają elegancko. Wbrew ocie- kwanom, wiedeńscy nie mają sztyku w sposobie ubierania się. Odnosi się wrażenie, że kobiety nie przywiązują wagi do swego wyglądu, nawet młode. Łodeniowe płaszcze i kurtki, przeważa zdecydowanie kolor szaroniebieski. Mężczyźni, a nawet kobiety noszą małe tyrolskie kapelusiki. Można też elegancko ubrane panie jeździć samochodami.

Jest rzeczą ciekawą, że na ulicy prawie nie widać kobiet w ciąży, ani kobiet z wózkami. W ogóle nie widać prawie dzieci. Jedynie w parkach jest ich tro- che. Bawia się pod okiem starszych pań, które są ochłodnie ubrane, ale szaro.

Natomiast sklepy są kolorowe i kolorowe jest wesz- sisko co oferuje do sprzedaży. Dużym powodzeniem cieszą się sklepy „Lauscha” na Huttedorferstrasse, zwłaszcza ten z nich w którym sprzedaje się po ta- nich cenach towary konfekcyjne i trykotażowe. W ka- dym poniedziałek firma wyrzuca na swoje stoiska no- we sukienki, płaszcze, bluzki czy swetry. Handluje się w sposób operatywny. Każdą tygodnia głównie pod jego koniec, niektóre towary są przeceniane i znajdują się przed sklepami. I tak, przykładowo białe, cien- sukienki u „Lauscha” wynosiła w poniedziałek 490 szylingów, we wtorek i środę cena nie uległa zmianie, ale już w czwartek ta sama sukienka przeceniona zo- stała na 390 szylingów, a w piątek, jeśli jeszcze nie została sprzedana, można ją nabyć za 290.

MEXICO I „CIOTKA DOROTA”

Osobliwość Wiednia jest niewielki placik Mexico. Przewodnik najczystszy go nie podają. Pełno tu skle- pów, pasaż handlowych, tego ulicznego biznesu dla przyjeżdżających z Turcji, Jugosławii, Grecji czy Hisz- panii. W sklepikach można się porozumieć we wszy- stkich językach świata, można solidnie się potargować i kupić za cenę o połowę mniejszą niż podano na me- ta-

Wiedeń ma swój „półk tęg” na Flomarkt. Jest czyn- ny w każdą sobotę do południa. Przypomina nasze „oluchy” w dobie ich rozkwitu. Sprzedawane używane rzeczy, aczkolwiek w idealnym stanie, są bardzo tanie. Zawodowi handlarze ustawiają pudła z bluzkami, spo- dniekami, skarpetkami itp. Każda sztuka w pudle ma jednakową cenę: 2 szylingi, 5 czy 10 i kupujący może sobie wybrać co mu najbardziej odpowiada.

Przy Dorotheersstrasse 17 znajduje się osobliwy budy- nek Dorotheum, zwany popularnie „Ciotką Dorotą”. Jest to stary lombard, ufundowany jeszcze przez ce- sarza Franciszka Józefa I, który w ten sposób chciał pomóc ludzkom biednym. Za zastawiony w lombardzie przedmiot otrzymuje się w przybliżeniu jego pieniężną równowartość. Jeżeli przedmiot ten nie zostanie w określonym terminie wykupiony przez jego właściciela, lombard przekazuje daną rzecz do sprzedaży na licy- tacji. Właśnie w Dorotheum odbywają się licytacje futer, starej zbroi, obrazów, porcelany, a także ubrań i mebli. Wielu uczestników licytacji wyzywa się w hazardzie, zwłaszcza jeśli chodzi o kolekcjonerów, i płaci za licytowane przedmioty znacznie drożej aniżeli są warte. Ale tak to już bywa u „Ciotki Doroty”.

ADAM TROJAN

CIERPIEŃ? ZADAWAŃ...

„Czujesz się samotny? Nie kocha- ny? Niepotrzebny? A może cier- piez, chorujesz, test ci się na świe- cie i nie masz komu o tym po- wiedzieć? Zadawaj do mnie. Za- dzwoń koniecznie...”

Takie ogłoszenie ukazało się w 1963 roku w londyńskim „Time- sie”. Jego nadawca, angielski pró- bownik Edward Chad Varah nie przypuszczał, że na podany przez niego telefon runie niewiarygodna wprost lawina rozmów od ludzi, którzy potrzebują ciepłego, dobre- go słowa, tygodniowej rady i cier- pliwego słuchacza. Tak powstał pierw- szy w świecie telefon zaufa- nia.

Próbowacz Chad Varah już po pierwszym dniu zrozumiał, że sam nie da rady. Iż tedy werbować o- choćników zdolnych do wysłuchi- wania zwierzeń i udzielania porad. W dziesięć lat później ruch „Sama- ritań” obejmował już zasięgiem całe Zjednoczone Królestwo, obo- dobowa służba pełniła 200, nigdy nie milkących telefonów. Nikt nie wie, ilu ludzi uniknęło dzięki o- wemu telefonowi dramatów, ilu zrozumiało, że mimo wszystko war- to żyć...

Trzydziestolecie telefonu zaufa- nia, bez którego trudno wyobrazić- się sobie funkcjonowanie wiel- kich ludzkich społeczności, każe przypomnieć historie i dzieła dzi- siejszy test instytucji. Ludzie, któ- rzy w niej pracują, czynią to w olbrzymiej większości wypadków całkowicie społecznie. Ich kodeks — sformułowany w 20 punktach przez angielskich samarytanów, mówi o potrzebie nienależenia bliźni- mu pomocy bez względu na jego rasę, wyznanie, poglądy politycz- ne, wiek, płeć, czy statut. Pomoc — to rozmowa telefoniczna, zrozu- mienie i szacunek dla troski dzwo- niącego. Nierzadko oferta spotka- nia „twarzą w twarz”, propozycja zwrócenia się do kompetentnych osób, do których człowiek potrze- buje pomocy nie dzwoni — bo mu wstyd, bo się boi, bo nie wie- rzy. A musi uwierzyć, by żyć, przestać cierpieć, przestać się bać.

Szczególne troska ludzi obstu- gujących telefon zaufania są poten- cjalni samobójcy. — To nieprawda — pisze w swej książce „Samo- bójstwo — przypadek czy koniecz- ność” profesor Brunon Hoizat, że ten co mówi „Ja się zabiję” nigdy nie ma zamiaru na własne życie. Praktyka uczy, niestety, że w ślad za taką deklaracją idzie czę- sto czyn. Działają więc na świe- cie specjalne telefony dla samo- bójców”. We Francji ożywiają działalność rozwiła „SOS Amitie France” — pozostająca w ciągłej gotowości służba, niosąca pomoc o- sobom, których od samobójczej śmierci dzieli tylko krok — na- szczęście wstrząsającą duszę. By- móć jeszcze sięgnąć do telefonu... Rozmowy są niezwykle trudne, dramatyczne, specznie emocja- ne. Nie wolno osobie telefonującej ni- czego narzucać, unikać należy wszelkich porad próbować za to utwierdzić jej własne racje i moty- wacje, skłaniając do wyboru ży- cia, a nie śmierci. Telefon „SOS Amitie France” czynny są na o- kragło, przez całą dobę i — dzwo- nia bez przerwy choć jest lech w całym kraju ponad 2000 i choć prócz nich działają w 8 wiekszych miastach również placówki otwar- tych drzwi”. Można przyjść, poroz- mawiać, wyplakać się z własnych trosk, wspólnie próbować znaleźć na nie antidotum.

W różnych krajach stosuje się różne odmiany telefonów zaufania. W Wielkiej Brytanii istnieje na- wet specjalny telefon „fistwalow- y” czynny w czasie wielkich im- prez muzyczno-rozrywkowych przez całą dobę i udzielający pomocy młodemu ludzkom. Około 26 proc. telefonujących — to narkomani.

Również na uniwersytecie londyń- skich zorganizowano społeczna służ- ba „Noena Linia” — przeznaczona dla tych, którym nie chce spać bó- l, rozpacz, wyrzuty sumienia...

Polska, także pierwsza w świecie, uruchomiła przed dwoma laty „so- cjalistyczny telefon zaufania” czyn- ny, dzięki staraniom doc. Marka Pawlickiego, w Instytucie Onkolo- gii w Tarnowie. Od wczesnych go- dzin popołudniowych do samego rana bez przerwy dzwonia pod po- daną w prasie numer seki o- sób z całego — tak, tak, to nie przesad- za — świata. Nie chodzi oczywiście o poradnictwo przez telefon, ale o nakłonienie dzwoniącej osoby do pójścia do lekarza bo po pierwsze opisywane przez nią objawy wcale nie muszą być nowotworem, po- drugie — bo wcześniej wykryty rak jest uleczalny, a po trzecie — bo każda, nawet najgroźna now- ność jest lepsza od niepewności...

Pracowała kiedyś w instytucji,

której numer telefonu był niemal identyczny z numerem telefonu zaufania. Pomyłki zdarzały się namiętnie, ale — dziwne! Nikt z pracowników instytucji, choć pra- cował w niej przecież różni, lu- dzie, nigdy nie pozwolił sobie wo- bec myślenia się osoby na głupie uwagi, dowcipy, pompaty. Podaw- ną właściwy numer — i koniec. Ten zaścianek dla ludzkiego nie- szczęścia towarzyszy od początku pracy telefonu zaufania. Nie zda- rza się prawie w ogóle, by zadwo- nił ktoś z niesmacznym żartem. A przecież ten telefon ma u na- tradycje stosunkowo młoda, zor- ganizowano go po raz pierwszy w 1967 roku w klinice psychiatrycz- nej Akademii Medycznej we Wro- cławiu. W tym samym roku z in- icjatyw prof. Tadeusza Kieła- nowskiego zaczął działać drugi ta- go typu, w Gdańsku, zorganizowa- ny na zasadach brytyjskich. Obec- nie, według raportu Instytutu Psy- choneurologicznego, telefon zaufa- nia istnieje w przeszło połowie

miast wojewódzkich i licza ta sta- le wzrasta.

Jak wszędzie, tak i tu doszło do specjalizacji. Prócz wspomnia- nego już onkologicznego powstały telefony — młodzieżowy, wenero- logiczny, prawniczy, milicyjny, psychiatryczny itp. Obsługują je ok. 500 osób, przedstawicieli wszystkich zawodów, lekarzy i psychologów, prawników i działaczy społecz- nych. Równocześnie przed czterema laty powołano przy Polskim Towar- stwie Psychiatrycznym Komisję Suicydologii (nauka o samobój- stwach), a jej członkowie nie ma- również dyżury przy telefonach...

Nikt nigdy nie dowiódł, że lu- dzie niechętnie zdołali zapobiec tele- fonu zaufania. Ilu ludzkom zago- dził samotność i cierpienie. Dyżu- rujący przy telefonach ludzie do- brze woli poznać iść w wiec tej statystycznej, wymiernej w liczb- ach satysfakcji. Ale świadomość, jak bardzo są potrzebni, starczy chyba za każdą łunę...

L. M.

Stowaccy Cyganie

Z danych opracowanych na podstawie spisów powszechnych w 1970 i w 1980 r. wynika, że ludność cygańska wzrosła w Czechosłowacji sztychle niż ogół ludności. W 1970 r. było jej ponad 219 tys., w 1980 r. osiągnęła liczbę 283 tys. Większość Cyganów mieszka w Słowacji. W odróżnieniu od pozostałej ludności Słowacji, wśród Cyganów utrzymuje się przewaga męż- czyzn. Liczba Cyganów z ukończonym wykształ- czeniem podstawowym osiągnęła w 1980 r. 81,9 proc., podczas gdy w 1970 r. stanowili oni nie- cała jedną trzecią ludności cygańskiej od 15 lat.

W strukturze społecznej Cyganów 83,4 proc. stanowią robotnicy, 6,8 pracownicy umysłowi, 8,8 członkowie rolniczych spółdzielni produkcyj- nych, 1 proc. inni. Ponad 3/4 ludności cygań- skiej czynnej zawodowo pracuje w podstawo- wych dziedzinach gospodarki — w przemyśle 35 proc. wobec 28,9 proc. w 1970 r., w rolnictwie 20,1 proc., w budownictwie 22,2 proc.

44 proc. wspólnie mieszkających i gospodar- jących rodzin cygańskich ma ponad 5 osób, 11,6 proc. więcej niż 8 osób.

Zimieniem Allacha...

„Allach jest wielki! Zświadczam, że nie ma bóstwa prócz Allacha! Zświad- czam, że Mahomet jest wysłannem Allacha! Przybysze do modlitwy! Przy- bywajcie w pomyślności! Allach jest wielki! Nie ma innego bóstwa oprócz Allacha!”

Śweta słowacki, narzucając do mo- dlitwy, rozlegała się z wysokiego minaretu meczetu Ketchaoua przy placu Ben- badis w Algierze, kiedy zdejmam buty zostawiając je przed progiem i wraz z wielkimi wazdem do środka. Ten me- czet został przebudowany z dziesięcio- letniej katedry katolickiej pod wezwa- niem św. Filipa, utrzymanej w stylu orientalistycznym. Katedra w latach francu- skiego panowania w Algierii, odwiedzały koronowane głowy i wysłannicy Wasy- kanu.

Wiem śladem w szeregu na grubych dywanach. Twarze mają swrócone do niezmiernie, która znajduje się po- zachodniej stronie, po tej stronie świata, gdzie leży najświętsze miasto islamu Mekka.

W tym mieście z plemienia Kurajesz- wów, z rodu Hasymitów urodził się pro- rok i prawodawca, Mahomet. Pięćdzim- ka do Mekki, zwana hadżdż, jest jednym z pięciu filarów kultu religijnego obok modlitwy, postu, wyznania wiary i ja- miżny. Do odbycia pielgrzymki zobowi- zany jest każdy mężczyzna lub ko- bieta raz w życiu. Dozwolone jest, żeby pielgrzymkę w zastępstwie wykonał ktoś inny. Wyznawcy islamu widzą w piel- grzymce sposób wyproszenia u Allacha wszelkich łask...

Przed modlącymi się staje Imman, który przewodzi wspólnej modlitwie. Kobiety też są w meczecie, ale siedzą oddzielone od mężczyzn drewnianą, niską barierką, zazwyczaj na tyłach modlitew- nej sali. Każdą muzułmanina obowi- zuje pięciokrotna modlitwa.

Jak opisywał arabista, Józef Biedewald, rytualna modlitwa składa się z 7 nastę- pujących po sobie pozycji: od pozycji klędy modlący się stoi z rękami otwar- tymi na wysokości ramion, a skłoniwszy na padaniu na twarz i wybijaniu pokłonów.

Siedząc z bólem i przygięciem się mo- dlitwie. Nagle podchodzi do mnie młody człowiek w białej długiej sukmanie i s- białą czapkę na czubku głowy. Na- chyla się nade mną i powiada po fran- cuskim ykidiwym szepcie, że podczas na- bożeństwa niewierzący nie mogą przebywa- w meczecie. Ale zaraz ten mężczyzna podniósł się z klęczek i coś powiedział do tego w białej sukmanie. Nie wiem co- mu powiedział, ale coś, że dano mi spo- kój i mogłem nadal asystować przy sło- rowej modlitwie.

Islam jest religią tolerancyjną. Twier- dza to wszyscy mawcy przedmiotu. Związanka znana była tolerancja reli- gijna w Algierii. Pisał na ten temat przez wiele lat żyjący wśród Algierczy- ków Langier de Tassy w książce, wyda- nej w Paryżu w 1787 r.

Prawda jest, że na ogół nie szanowa- li się nie-muzułmanom na odwiedzanie me-

czetów w czasie zbiorowych modłów. Tylko w niektórych nie jest to przestrze- ganie. Na przykład w znajdującym się nie opodal wspomnianego meczetu Ke- tchaoua, meczecie All Bitchia. Z tym meczetem wiąże się ciekawa, interesująca historia. Został on wybudowany w 1823 r. przez Włocha Picochinnia, który musiał przesiedlić na islam wiele lat na- mówiać się korzenstwu i zdobył ogromną fortunę. Wraz z przyjeściem nowej wiary przyszedł równocześnie imię All Bitchia.

Najstarszym meczetem w Algierze, bo pochodzącym z jedenastego wieku, jest El Kebir — wielki meczet. Przy nim znajduje się największa szkoła religijna.

Od dawnych czasów zachowała się tradycja, że przy większych meczetach znajdują się szkoły, zazwyczaj dwukla- sowe, w których dzieci uczą się alfabetu arabskiego oraz wersetów z Koranu. Ta- ką szkołą widziałem przy jednym z meczetów, na Kasbie, najstarszej dziel- nicy Algieru, w cichej, ułask szerokości obfuczonego anioła.

Tuż przy wejściu do meczetu, w jednej izbie siedziły czarno na podłodze dzieci w wieku 5-7 lat, chłopcy i dziewczynki. Niektóre dzieci miały czarne tabliczki z wypisanymi kreśla literkami. Wszystkie patrzyły na stojącego podłokiu nauczy- ciela z wską czarną brodą i w turba- nie, który trzymał w ręku bambusową laskę. Jak mogłem się zorientować, speł- niała ona kilka czynności. Pokazywała dzieciom wypisywane litery za wielkiej tablicy, wymachiwała też przy chóral- nym powtarzaniu wersetów, a także wy-

mierzala uderzenia nieposłusznym leniom i ile recytującym. Dzieci skandując prze- chylali się to w jedną stronę to w drugą, naciągając swego nauczyciela.

W samo południe dzieci odmówili wspólną modlitwę i rozpięchali się z przetrząśniętym krzykiem po klasie sto- jących domach.

W arabkim współczesnym świecie, re- ligia nadal odgrywa bardzo poważną rolę. Przy okazji wyjaśniamy, że islam dzieli się na dwa zasadnicze odłamy — islam sunnicki i islam szyicki. Ten pierw- szy jest bardziej demokratyczny. Wię- kszść państw arabskich jest sunnicka — Algier, Tunezja, Egipt, Syria, Irak, Li- bja. Państwa, w których panuje ten od- łam religijny, przeprowadzają reformy społeczne, są postępowe. Natomiast islam szyicki jest zachowawczy, ortodoksyjny, głosi pełne stosowanie zasad islamu w życiu państwowym i w prywatnym ży- ciu każdego muzułmanina. Ten odłom występuje wyraźnie np. w kraju nie arabskim, w Iranie.

W łonie islamu istnieje ekstremistyczny ruch religijno-polityczny „Braci Muzu- lmańskich”, określający mianem „czystego wojującego”. „Bracia Muzułmańscy” gło- szą powrót do pierwotnych źródeł Ko- ranu, odrzucają wszelkie myśli refor- mistyczne, twierdząc, że Koran jest jed- ną i niezmienną konstytucją dla wszy- stkich muzułmanów. Są to fanatycy, gotowi do obalenia każdej muzułmańskiej władzy, która wykazuje tendencje postę- powe.

BRONISŁAW TRONSKI

Znanych jest już coraz więcej modeli konstrukcyjnych nowej „Lady” — modelu WAZ 2108, którego serią na produkcję ma się rozpocząć już w tym roku. Główny konstruktor fabryki — G. Mirzow — powiedział niedawno dziennikarzom, że nowy samochód będzie spalał o 2 litry paliwa mniej niż poprzednie modele, a to dzięki bardzo starannie opracowanemu nadwoziu. Jego kształt jest m. in. efektem prób w tunelu aerodynamicznym.

Zadbane o wygodę kierowcy i pasażerów. Z myślą o tym instalowane będą fotele o anatomicznym kształcie, hałas we wnętrzu pochodzący od silnika i kół ma być znacznie tłumiony. Samochód będzie napędzany przez zupełnie nowy silnik (charakterystyczny się wysokim stopniem sprężania) z nowym gaźnikiem.

Nowa „Lada” będzie o 150 mm krótsza od poprzednich modeli, ale we wnętrzu będzie więcej miejsca dla pasażerów i bagażu gdyż zespół napędowy umieszczono z przodu. Podstawowa wersja samochodu będzie trzydrzwiowa, lecz jednocześnie przewiduje się możliwość wytworzenia samochodu pięciodrzwiowego.

Specjaliści japońskiej firmy Mitsubishi Heavy Industries skonstruowali turbosprężarkę samochodową wykorzystując m. in. nowoczesne materiały ceramiczne. Jak wiadomo, silniki z turbodoładowaniem (za pomocą turbosprężarek) są już szeroko stosowane zarówno do napędu samochodów ciężarowych, jak i osobowych. W porównaniu do sprężarek tradycyjnej konstrukcji ta nowa, z nowych materiałów jest o 1/3 lżejsza i ma większą żywotność.

Nie tylko japońskie firmy motoryzacyjne interesują się nowymi materiałami ceramicznymi. Można z nich wykonywać niektóre detale i podzespoły silników samochodowych; ceramika techniczna jest odporna na wysokie temperatury, nie koroduje, jest odporna na ścieranie itd. Pod wieloma względami przewyższa materiały obecnie używane do produkcji silników. To wszystko sprawia, że materiałami ceramicznymi, możliwości ich zastosowania interesuje się coraz więcej firm samochodowych, a wśród nich zachodniolenderska firma „Opel”. Co można uzyskać dzięki wykorzystaniu ceramiki? Otóż „położenie” warstw ceramicznych na denkach tłoków, niektórych powierzchniach zaworów głowicy, kanałów odprowadzających spaliny itd. pozwoliłoby zwiększyć temperaturę roboczą silnika. Dzięki „lepszemu spalaniu” w takim silniku energia zawarta w paliwie byłaby również lepiej wykorzystana, spaliny byłyby bardziej czyste. Co więcej, taki silnik nie musiałby być tak intensywnie chłodzony jak dotychczas. Można by w efekcie zmniejszyć powierzchnię chłodnicy i zmniejszyć powierzchnię wlotu tego powietrza. To z kolei poprawiłoby aerodynamikę przedniej części nadwozia (mniejszy opór w mniejszym stopniu oznaczać opływ powietrza). W sumie uzyskać można spore oszczędności paliwa. Jeżeli nowe materiały stwarzają takie perspektywy, to dlaczego jeszcze nie stosuje się ich powszechnie? Wada ceramiki jest przede wszystkim jej kruchość. Ale i z tym można sobie poradzić. Potrzebne jest jednak opracowanie technologii przydatnych w wielkoseryjnej produkcji. m. in. metod spalania tych materiałów. Na to potrzeba jeszcze czasu i pieniędzy. Nakłady na opracowanie detali z materiałów ceramicznych są dziś jeszcze większe niż na konstruowanie i produkcję części silników z materiałów tradycyjnych.

Konstruktorzy samochodów chwytają się różnych sposobów, by zmniejszyć hałas powodowany przez pojazdy, a zwłaszcza przez ich silniki. Chodzi tu nie tylko o podwyższenie komfortu jazdy, ale i o ochronę środowiska przed niepożądanymi dźwiękami. Najczęściej hałas tłumiony jest za pomocą osłon z odpowiednich materiałów. Osłona taka, to jednak dodatkowy ciężar, a wiadomo, że każde jego zwiększenie odbija się na zużyciu paliwa.

Jak więc pogodzić te wymagania? Pomocne mogą być nowe materiały — lekkie i zarazem dobre tłumiące dźwięki. Osłony z takiego właśnie materiału zaczęła ostatnio instalować w samochodach brytyjska firma „Leyland”. Osłony są wykonane z materiału warstwowego, przy czym podstawowa jest warstwa z tworzywa o nazwie Neopren. Położone jest ono z warstwą włókien szklanych i folii aluminiowej. Osłona, co najważniejsze, jest o blisko 25 proc. lżejsza niż osłony wykonane z innych materiałów; tłum hałas i ma jednocześnie doskonałe właściwości termoisolacyjne. Instalowana jest w samochodach „Rover” napędzanych zarówno przez silniki benzynowe, jak i wysokoprężne. Być może w niedalekiej przyszłości w podobny sposób będą wytłumiane także cięższe samochody, bo „Rover” do takich nie należy. Wówczas dopiero można by mówić o wyeliminowaniu zasadniczej wady samochodów, jaką jest ich hałasliwość.

„Przekleństwo Jagiellończyka”

Na kilka dni przed tą długo oczekiwaną chwilą inż. Stefan Walczy (pracujący w ekipie odnawiającej Zamek Królewski na Wawelu) miał rzekomo powiedzieć do przyjaciół: „Kto pierwszy tam wejdzie, ten pierwszy zginie...”.

Rankiem w piątek, 13 maja 1973 roku, jako pierwszy wszedł przez wylot do krypty pod Kaplicą Świętokrzyską, gdzie w grobowej komorze stały trumny króla Kazimierza Jagiellończyka i jego żony Elżbiety Rakuskiej, zwanej Austriaczką — matką królów. W pół roku później Stefan Walczy już nie żył. Potem, w pewnych odstępach czasu, przyszli dalsze zgony. Umierali ludzie do tej pory aktywni, nie skarżący się na dolegliwości, które mogłyby budzić niepokój. Umierali mężczyźni w średnim wieku, legitymujący się sporym stażem pracy i dużym doświadczeniem. W zagadkowych okolicznościach odeszli m. in. Kazimierz Hurlak, Jan Myr-lak, Feliks Dańczak i inni. Jedenastu, a prawdopodobnie nawet trzynastu ludzi, którzy w owym pamiętnym maju 1973 roku uczestniczyli w „profanacji” — jak to określali jedni, lub jak dowodzili inni — w naukowej eksploracji miejscy wiecznego spoczynku królewskiej pary.

A zaczęło się wszystko od tego, że w ramach prac konserwatorskich Wawelu przystąpiono do odnawiania Kaplicy Świętokrzyskiej. Pewnego dnia pneumatyczny twister przebił prawie metrowej grubości ścianę grobową Kazimierza Jagiellończyka. Nadarzała się okazja nie do odrzucenia —

grobowa krypta nie była otwierana od bez mała 500 lat. Pięć wieków kryła tajemnicę królewskiego pochówku, obrastając w liczne legendy i podania. Ze zrozumiałym podnieceniem forsowano więc mur. W otworze ściany najpierw ukazała się oczom badaczy zbudowana trumna, a w niej półkula czaszka i sterząca rekością miecza.

19 maja do kaplicy przybył ówczesny metropolita krakowski Karol Wojtyła. To z jego inicjatywą prowadzono prace konserwatorskie i za jego wiedzą otwarto królewski grób. W historii Wawelu był to już drugi tego rodzaju wypadek. W 1899 r. odkryto w katedrze wawelskiej grób Kazimierza Wielkiego, któremu 8 lipca odprawiano ponowny pogrzeb. Uroczystości tej nadano bogatą oprawę, wywarła ona też duże wrażenie na uczestnikach, znajdując nawet poetycki zapis w literaturze.

Mimo całej swej doniosłości, nie miała ona przecież tego posmakowania sensacji, która towarzyszy od 11 lat sprawie Kazimierza Jagiellończyka. Ale na tej ostatniej zaczęła czarna seria zgónów ludzi — wybitnych fachowców, którzy w pamiętnym 1973 r. zakłócili spókoj doznany przez szczytów władcy i jego małżonki.

Czyżby rzeczywiste „przekleństwo” Jagiellończyka? A może, jak w wypadku grobowca Tutanchamona w egipskiej Dolinie Królów, właśnie na Wawelu objawiła się kolejna wielka zagadka XX wieku? I tam i tu „klątwa” zła grobu” pozbawiła życia wielu ludzi.

Czyżby zarówno w grobowcu faraona, jak i polskiego króla istniał szczególny i tajemny sposób zabezpieczania zwłok przed rabusiami?

Kto wie czy kluczem do rozwiązania tej pasjonującej zagadki nie stana się badania prowadzone w Krakowskiej Akademii Rolniczej. Kierownik Katedry Mikrobiologii, wbitny naukowiec prof. Bolesław Smyk, dokonał odkryć, które w zupełności innym światła stawiałyby „przekleństwo Jagiellończyka”.

W pobranych z wawelskiej krypty szczątkach znalazł on wiele nie znanych dotąd nauk bakterii, grzybów i pleśni. Co ważniejsze, profesorowi udało się odczytać na 492 latach anabazę utajonego w grobowcu mikroba.

Przez szereg lat trwały prace nad wyizolowaniem bakterii i grzybów — żmudne, wymagające wielu prób i doświadczeń. W laboratorium AR spróbowano stworzyć warunki przypominające wnętrze krypty. Bakteriom zapewniłono stałą określoną temperaturę, przygotowane dla nich odpowiednia pożywka złożona z pyłu trumennego i drobin zaprawy murarskiej, ograniczone dopływy tlenu — czyli doprowadzono do sytuacji identycznej, jak w grobowcu wawelskim. A mimo to żaden z mikroorganizmów nie ujął się najmniej nawet oznaki życia.

Dopiero zastosowanie tzw. szoku termicznego (działanie podwyższoną temperaturą) spowodowało wzrost bakterijnej kolonii. I wtedy również zauważono, że badane grzyby zachowywały silne właściwości

toksynotwórcze. Mikroorganizm szczególnie agresywnym okazał się przy tym znany uczony pod nazwą *aspergillus flavus* — kropidlak żółtawy. Atakuje on najsłabsze organy ustroju ludzkiego. I dlatego nikt nawet nie podejrzewa, że gwałtowne zgony na zawał serca, wylew do mózgu czy nowotwory mogą mieć to samo podłoże, że różne przyczyny śmierci mają ten sam rodowód.

Jeśli hipotezy prof. Smyka potwierdza się, wówczas „klątwa Jagiellończyka” stanie się jeszcze jedną legendą wawelskiego wierzgacza.

Jak na razie jedno jest pewne: żaden z ożywionych szczepów bakteryjnych nie może być użyty jako szczepionka skutecznie działająca w przypadku nieuleczalnych dziś chorób. Ale przecież badania trwają — nie powiedziano więc w tej sprawie ostatniego słowa.

Wracając zaś do historii Kaplicy Świętokrzyskiej — wkrótce na rynku księgarskim ukazać się prace Zbigniewa Świechowskiego „Klątwa, mikroby i uczucie”. Jest ona próbą wyjaśnienia wawelskiej tajemnicy, bulwersującej od 11 lat mieszkańców Krakowa, a za sprawą prasy także czytelników polskich i zagranicznych, pomnnych „klątwy Tutanchamona” z roku 1922. Jak oświadczył autor, książka ta będzie hołdem dla ludzi, którzy na ołtarzu nauki składali swe życie, bez względu na to, czy ich śmierć była tylko tragicznym zbiegiem okoliczności, czy też została spowodowana zjadliwymi bakteriami sprzed wieków.

(Jol-es)

12 KILOMETRÓW W GŁĘB ZIEMI

Dane uzyskane w trakcie wiercenia supergłębokiego odwiertu na półwyspie Kola doprowadziły — zdaniem naukowców — do prawdziwego przełomu w wyobrażeniach o budowie kontynentalnej skorupy ziemskiej. Pod koniec ub. roku swider szybu osiągnął głębokość 12 km. Przeniknięcie w głąb Ziemi jest równoznaczne z rozszerzeniem bazy mineralno-surowowej kraju. Poszukiwaniom nowych złóż bogactw naturalnych na dużej głębokości stają się już koniecznością. Właśnie teraz rozwija się to skomplikowane zadanie. Po pierwsze, uściśla się i bada budowę oraz geologiczny rozwój kontynentalnej skorupy ziemskiej, po drugie — tworzy się naukowe podstawy zagospodarowania złóż bogactw naturalnych zalegających na dużych głębokościach i — po trzecie — opracowuje efektywne i opłacalne metody docierania do wcześniej niedostępnych głębin Ziemi i ich bezpośredniego odwiertu.

Uzyskane dane stają się podstawą opracowa-

nia nowych modeli budowy litosfery i skorupy ziemskiej, ułatwia skonstruowanie nowej aparatury geofizycznej do badania dużych głębokości. Zaskakujące są dane o temperaturze panującej w skorupie ziemskiej. Do głębokości 3 km nie zanotowano żadnych niespodzianek, jednakże poniżej obliczenia nie odpowiadały rzeczywistości. Na głębokości 10 km czujniki zarejestrowały 180 stopni C, podczas gdy przewidywano temperaturę ok. 100 stopni C. Ostatnio czujniki zarejestrowały 200 st. C. Oznacza to, iż z głębi Ziemi wydobywa się ogromna energia cieplna.

Odwiert kolski umożliwił bezpośrednie obserwacje procesów zachodzących w głębi skorupy ziemskiej. Okazało się, że we wnętrzu pancerza bałtyckiego następuje stałe przemieszczanie się roztopionych wodoru o dużym stopniu mineralizacji, co świadczy o aktywnym procesie powstawania złóż kruszców.

(PAP)

„OKRĄGŁY METR”

Co to jest metr? Jest to odległość od emulki najjaśniejszego nosa do końca palców wyciągniętych ręki jego królewskiej wysokości — mawiali nadworni „metrologów” jednego z francuskich monarchów. Dziś metr, to długość równa 1.650.763,73 długości fali pomarańczowej linii w widmie promieniowania atomu kryptonu-86. Jest to wzorcowość obowiązująca wszystkich.

Związek Radziecki dysponuje jedną z największych baz wzorców na świecie. Niektóre nie mają analogicznych w innych krajach. Do takich należy zatwierdzony niedawno przez Państwowy Komitet Normalizacyjny wzorzec jednostki długości do pomiaru odchyłań od okrągłości (metrologia nazy-

wają go tatem „okrągły metr”). Po co go wykonano?

Gdzie jest okrągłość, tam jest również obrót. A obracające się elementy i agregaty oszczędzają o niezawodności i długowieczności maszyn, tokarek, przrządów, szczególnie zaś turbin, gdzie dużym szybkościom towarzyszy znaczne obciążenie. Nowy wzorzec zwiększy dokładność pomiarów okrągłości, a co za tym idzie — jakość produkcji wielu gałęzi przemysłu maszynowego.

Do najdokładniejszych na świecie należą radzieckie wzorce odświeżenia, długości skomplikowanych (np. sekaty) powierzchni oraz zestaw wzorców fotometrii energetycznej.

Leanka S., który nie będąc lekarzem za namową jego żony Danuty Z. udał się lekarza i oznajmił mu rzecz tak straszną, że mógł doprowadzić nawet do samobójstwa autora skargi, co by się stało, gdyby on nie postanowił sweryfikować werdyktu. Potem dowiedział się, że nie ma podziału prawnych do śledzenia. Nie było to nawet praktyka lekarska bez uprawnień, skoro ów Leanka S. nie wziął pieniędzy.

Leanka S., kiedyś bliski znajomy Danuty Z. dał się jej namówić na mistyfikację obejmującą nawet wyrywanie

nie odzwalała się, bo rozumiała, że potrzebowała nawet status niecierpiący ofiarę metra i losu. Teraz on jest ciężko skrzywdzony, a ona draniem, z którym liczyć się nie trzeba.

Mówił, że nigdy już nie chciałby jej widzieć na oczy nawet przypadkiem, i że z tym fałszywym profesorem się porachuje. I że nawet nie pyta, po co to urządziła, na co liczyła i co jej przyszło do głowy, gdy po prostu ona go nie interesuje kompletnie.

Danuta Z. jeszcze kilka dni pomieściła. Starsi państwo Z. nie odzwalała się do niej i nie zauważał jej. Potem brała manatki i wyszła do siostry na prowincję.

Nikodem Z. siostrzy pismem skargę na

W ŁÓDZKIEJ PRASIE

PISANO...

50 lat temu

Minister Beck złożył oświadczenie dla prasy, w którym zaprzeczył jakoby prowadzone były przygotowania do pokonania polsko-litewskich. Świerdził on, że ze strony szlaku Waldemara nie ujawniona została żadna niechęć do usunięcia absurdalnego stanu stosunków, dodając, że „stan barbarzyństwa, istniejący w stosunkach polsko-litewskich, uważany jest przez Litwę za normalny”.

W Łodzi sfinalizował doświadczenie budowy fabryczny przy ul. Podulnowej 59, w którym mieściło się kilka przedziałów i kłanin. Przyczyna wybuchu pożaru była iskra elektryczna. Podczas pożaru zginęły 4 osoby, ponad 20 osób odniosło ciężkie obrażenia, głównie wskutek skakania z okien II i III piętra. Liczba ofiar byłaby mniejsza, ale w budynku była tylko jedna klatka schodowa, a okna były zakratowane.

Dziennik Ustaw Rzeszy ogłosił rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych, mocą którego 81 emigrantów pozbawionych zostało obywatelstwa niemieckiego. Na liście tej znajduje się m. in. prof. Albert Einstein. Z Warszawy donoszą, że w Izbie Reprezentantów złożono wniosek o przyznanie Einsteinowi obywatelstwa amerykańskiego.

25 lat temu

W Moskwie zostały wręczone noty Stanom Zjednoczonym, W. Brytanii, Francji oraz RFN. Są to odpowiedzi na notę radziecką dotyczącą spraw Berlina i Niemiec. Jak wynika z tekstów not, wszystkie te państwa proponują swobodną konferencję ministrów spraw zagranicznych w Genewie oraz przewidują również możliwość uwołnienia konferencji na najwyższym szczeblu.

Agencja Nowych Chin ogłosiła komunikat w sprawie wydarzeń w Tybecie. W stolicy tego kraju — Lhasie — wybuchła zbrojna rebelia „organizowana przez lokalny rząd tybetański i feudalna klika reakcyjna”. Rebeliantów uprowadzili najwyżej do dostojnika buddyzmu w Tybecie — Dalaj Lame.

Ze sportu: na parskim stadionie Parc de Princes rozegrano zostało międzynarodowe spotkanie piłkarskie między reprezentacją naszej ekstraklasy a mistrzem Francji i półfinalistą mistrzostw Europy — Stade Reims. Po stojącej na dobrym poziomie grze wygrali Francuzi 2:1, bramki dla naszej drużyny zdobył Kempny.

(Opr. Jób)

CEL I ŚRODKI

Trzeba będzie odjąć kończące. Lewa, powieź kolana. Kiedy się pan Z. zdecydował, proszę mu dać znać. Nikodem Z. o nie nie pytał, nie interesowało go nawet, czy nie ma żadnej alternatywy leczniczej, odwołania od wyroku. Był zadowolony. Danuta Z. zapytała nie płaci. Profesor odparł że nie.

Przez trzy dni Nikodem Z. leżał na łóżeczku, nie nie mówił, palił teraz znówu papierosy. Ani słowa ze sobą nie wymienili o tym, co powiedział profesor. Potem ubrał się, ogolił, zabrał wyniki badań i wyszedł. Tak przez parę dni chodził gdzieś z wynikami badań, aż któregoś kolejnego nie wrócił na noc, co znaczyło, że jest znówu w swojej malarku.

nie odzwalała się, bo rozumiała, że potrzebowała nawet status niecierpiący ofiarę metra i losu. Teraz on jest ciężko skrzywdzony, a ona draniem, z którym liczyć się nie trzeba.

Mówił, że nigdy już nie chciałby jej widzieć na oczy nawet przypadkiem, i że z tym fałszywym profesorem się porachuje. I że nawet nie pyta, po co to urządziła, na co liczyła i co jej przyszło do głowy, gdy po prostu ona go nie interesuje kompletnie.

Danuta Z. jeszcze kilka dni pomieściła. Starsi państwo Z. nie odzwalała się do niej i nie zauważał jej. Potem brała manatki i wyszła do siostry na prowincję.

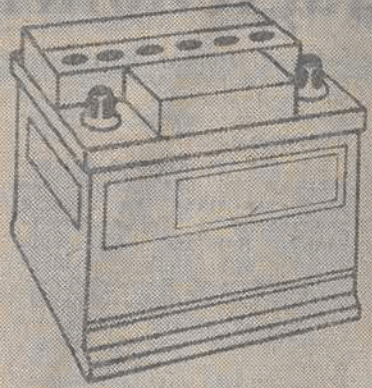
Nikodem Z. siostrzy pismem skargę na

MAGMA

BIENNIK ŁÓDZKI nr 75 (10566) 5

chcesz zapalić - kup BaterVit

- Preparat który:
- konserwuje i wydłuża okres użytkowania akumulatorów
 - skutecznie zwiększa pojemność akumulatorów używanych
 - odświeża i zapobiega zasilaczom elektrod

BaterVit uzyskał pozytywną opinię Instytutu Transportu Samochodowego. Orzeczenie nr 010/28/83 stwierdzające skuteczne zwiększenie pojemności częściowo zużytych akumulatorów

do nabycia w sklepach: • Polmobytu • PZMotu • Motoryzacyjnych • Chemicznych • Stacjach CPN

zamówienia kierować
Przedsiębiorstwo Polmobytu-Zagraniczne
ul. Piłsudskiego 8/4, 02-629 Warszawa
tel. 29-40-51 w. 112

DOMEK piętrowy (stan surowy) w Podgórzu sprzedam. Tel. 8-32-33 po 16. 10901 g

DZIAŁKĘ budowlaną w Rudzie Pabianickiej - kupię. Tel. 8-32-33 po 16. 10901 g

SPRZEDAM dom własnościowy z działką 0,2 ha w Nowym Mieście. 8759 g

SPRZEDAM dom własnościowy z działką 0,2 ha w Nowym Mieście. 8759 g

DZIAŁKĘ budowlaną w Łodzi, okolice - kupię. Oferty 10901 g

SPRZEDAM gospodarstwo rolne 4,5 ha w Łodzi, okolice - kupię. Oferty 10901 g

GŁÓWNO - notarialnie sprzedam plac budowlany 870 m kw. Kupię nowego 1250 m kw. Tel. 8-32-33 po 16. 10901 g

SPRZEDAM działkę 1500 m kw. rekreacyjną w Łodzi, okolice - kupię. Oferty 10901 g

SPRZEDAM działkę budowlaną 500 m kw. częściowo zabudowaną. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom (140 m) w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

POŁOWE domy czynszowe dwupiętrowe (1938) mieszkanie 90 m parteru, wolne, garaż, ogród, w sokołowni - sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom nie wykonany, podpiwniczony w Gąsowku. Oferty 10901 g

SPRZEDAM działkę budowlaną 6000 m w Probuszynie. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

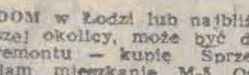
SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM dom 140 m w Karpaczu, w ładnej okolicy. Oferty 10901 g

SPRZEDAM suknię ślubną 170-178 tel. 34-87-87. 7009 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową „Korona” - frotte tel. grzechem. 33-78-07 po 16. 439 g

DYWAN 3x3 dywaniki 15x100 wełniane odprowadzające wilgoć. 550 g

NOVA pralka automatyczna - sprzedam. Oferty 10901 g

BLAM karakulowy łapki białe - sprzedam. Oferty 10901 g

DYWAN 3x3 dywaniki 15x100 wełniane odprowadzające wilgoć. 550 g

SPRZEDAM pralkę automatyczną 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM suknię ślubną 170-178 tel. 34-87-87. 7009 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową „Korona” - frotte tel. grzechem. 33-78-07 po 16. 439 g

DYWAN 3x3 dywaniki 15x100 wełniane odprowadzające wilgoć. 550 g

NOVA pralka automatyczna - sprzedam. Oferty 10901 g

BLAM karakulowy łapki białe - sprzedam. Oferty 10901 g

DYWAN 3x3 dywaniki 15x100 wełniane odprowadzające wilgoć. 550 g

SPRZEDAM pralkę automatyczną 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

SPRZEDAM maszynę skarpetkową 43-50-13. 8887 g

COCKER spaniele szczeniaki rodowodowe dla znawców i amatorów. Sprzedaż. Zaozińska 94. 823 g

KUPIĘ lub wynajmę maszynę do lodów włoskich. Oferty 10901 g

SPRZEDAM technologię wyposażenia oraz ramienia na wyroby, gipsowe. Oferty 10901 g

KUPIĘ maszynę dzierżawkową do produkcji skarpet. Oferty 10901 g

ODSTĄPIE dwa place na cmentarzu św. Antoniego. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

MAGIEL - prasownia. Oferty 10901 g

DYWAN flokaty szwedzkiej 2x3 sprzedam. Oferty 10901 g

SPRZEDAM samorząd bez opłaty 3,5 k z atestem i wyceną. Oferty 10901 g

ALEKSANDROW Łódzki lub gmina - wynajmę lokal na cichą działalność. Zaozińska 94. 823 g

M-3 własnościowe kupię - Główny. Łódź. Oferty 10901 g

WARSZAWA - centrum (50 m, własnościowe, telefon) - zamienię na 3, 4 pokojowe w Łodzi (własnościowe, telefon). Najchętniej 3D lub 4D. Oferty 10901 g

WYNAJMIEM lub zaopiekuję się mieszkaniem w Łodzi, Pabianicach na rok. Tel. 15-90-84. 474 g

M-4 blok w Zdunskiej Woli zamienię na podobne w Łodzi, tel. 52-84-89 po 16. 5114 g

OBCOKRAJOWIEC poszukuje mieszkania samodzielnego w blokach z telefonem i z wszelkimi wygodami. Oferty 10901 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

POTRZEBNE mieszkanie, tel. 52-68-44. 8929 g

POSZUKUJĘ M-3 lub M-2 z telefonem. Płatne za rok i góry. Oferty 10901 g

POSZUKUJĘ mieszkanie, Oferty 10901 g

OBCOKRAJOWIEC wynajmę M-4 z telefonem 57-93-81. 8704 g

LOKALU na cichą pracę w gminie Aleksandrów. Oferty 10901 g

ZAMIEŃCIE blok, dwa łóżka, kwaterunkowe, telefon, na trzykondygnacji, stare budownictwo, wygodny. 55-51-20. 11364 g

UMIEBLOWANE - pokój, kuchnia, 34 m kw., blok, sprzedam. Oferty 10901 g

MAŁEŻYSTWO z dzieckiem członkowie apoliteczni, pilnie poszukują mieszkania na 2-3 lata. Tel. 78-55-97 (wieczorem). 11502 g

GDANSK - Wrzeszcz - 1 pokój, blok kwaterunkowy, telefon, na trzykondygnacji, stare budownictwo, wygodny. 55-51-20. 11364 g

KWATERUNKOWE pokój z kuchnią 46 m kw. w Piotrkowskiej, zamienię na M-3. Oferty 10901 g

M-3 Retkinia - sprzedam. Kupię wielkie 800 podziwio. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

WŁASNOŚCIOWE M-3 zamienię na M-3. Oferty 10901 g

ZATRUDNIĘ pomoc domową. Modułowa zamieszkała. Tel. 32-21-19. 8764 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

FACHOWCY zlecę wykonanie chłodzenia wodą maszyną do lodów. Tel. 51-78-13. 360 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

PRZYJMIĘ chałupnictwo - także, szycie. Sprzedam złote. Oferty 10901 g

PRZYJMIĘ chałupnictwo - także, szycie. Sprzedam złote. Oferty 10901 g

PIŁNIE potrzebne opiekunka do pociągów. Oferty 10901 g

PRZYJMIĘ chałupnictwo - także, szycie. Sprzedam złote. Oferty 10901 g

PRZYJMIĘ chałupnictwo - także, szycie. Sprzedam złote. Oferty 10901 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

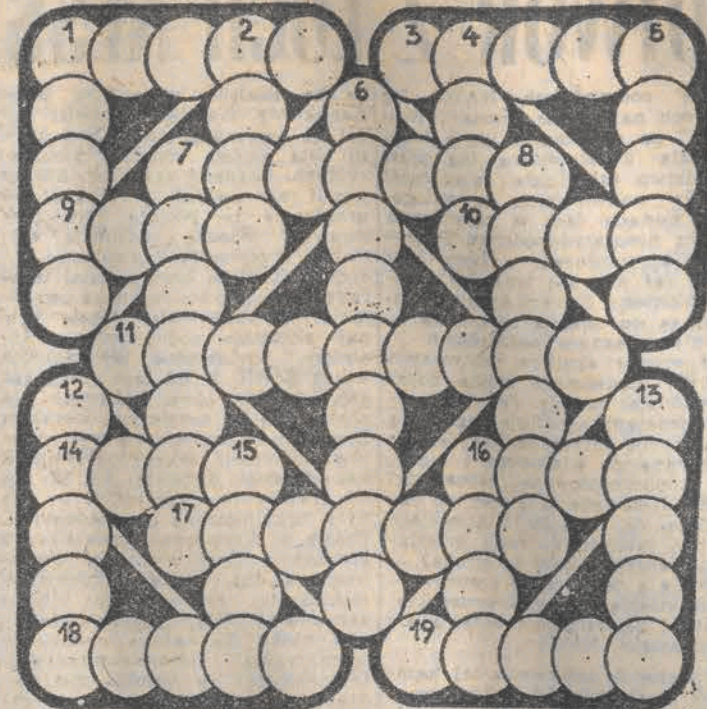
MIŁOBEZDZIEŻNE małżeństwo poszukuje mieszkania, tel. 51-46-89. 349 g

Nr indeksu 85004

B-11

DZIENNIK ŁÓDZKI nr 78 (1956) 7

Na ekranie

KRZYŻÓWKA

Podłoga i drzewo lub krzew o aromatycznym jadalnym owocach. 3. Wszystkie trzy litery, które w Polsce jest tylko przelotnie. 7. Palma o wachlarzowatych liściach, hodowana w szklarniach jako roślina ozdobna. 8. Rodzaj hafty z dzurkami. 10. Kordyliery. 11. Gatunek wędliny. 14. Elegancja, wytworność. 15. Największy, wylotowy kontener w oceanie Ameryki. 16. Afryka i Australia, ściśle związane z Europą. 17. Znaczek pocztowy z uszkodzeniem. 18. Podręcznik rachunków. 19. Świadek zawiązany z wykładem fabrycznej kontroli technicznej. 20. Pionowa linia. 21. Nienaturalne malowanie. 22. Złoty wieloletni, rzadki, organizm miedzykulturowy. 23. Dostojnik państwowy w wielu krajach Wschodu. 24. Miano nad Dobrym. 25. Somnambulizm. 26. Logika, widmo i także matematyka. 27. Poeta, dramaturg i nowelista (Jan Słowacki). 28. Przeknięcie pewnej ilości plynu. 29. Znak, nacięcie wyróżnione na czymś. 30. Rodowca bydła w Mongolii.

oprac. J. KARŁUŻKA

DO ROZKŁOSZANIA: 5 NAGRÓD KSIĄŻKOWYCH — TERMIN NADSYŁANIA ROZWIĄZAŃ TYGODNIOWY.

Sobota

31 MARCA

PROGRAM I

- 9.00 „Sobótka” oraz film prod. CSRS — „Spadła z obłoków” (9)
- 10.30 Historia dramatu polskiego — Stefan Żeromski — „Sukowicki”
- 12.15 W świecie ciży
- 12.45 „To było tak niedawno” — film dok prod. radz.
- 13.15 „Skradziono ojczyznę” — film
- 13.55 „Jeżozio Łukajno” — film
- 14.40 Tu, w tym samym mieście — „Czwartacy”
- 15.15 DT — wiadomości
- 15.30 Telewizyjna Lista Przebojów — marzec 84.
- 16.00 „Polskie drogi” (1) — „Miś specjalny” — serial TP.
- 17.30 Zdrowie — program woj. skowy
- 18.00 Studio sportowe
- 19.00 Dobranoc
- 19.10 Program publ.
- 19.30 Dziennik
- 20.00 Filmoteka festiwalowa — „Niedojrzałe maliny” film CSRS
- 21.30 Echo festiwalu
- 22.00 Na żywo
- 22.30 Wiadomości sportowe
- 22.45 Ystrides — jeden z najznakomitszych malarzy świata
- 23.25 Kino nocne: „Złoty pamiłkowy” — film prod. franc.

PROGRAM II

- 9.00 Premiera w „Dwójce” — „Niedojrzałe maliny” — film psychologiczno-obyczajowy TV CSRS
- 12.00 Czym żyje kraj?
- 12.10 Targowa 291 noca — rep. filmowy
- 12.30 „5 — 10 — 15” — zespół „Dom” przedstawia
- 14.00 „Wideoetka”
- 14.30 „Goraca linia” — express reporterów
- 14.55 „Inżynierska odyseja” (3) — „Sierota” — serial prod. CSRS
- 15.40 Międzynarodowy przegląd kulturalny
- 16.15 „Tropami mitów” (4) — „Wielki przebudzony”
- 16.50 „Czy możemy żyć pięknie?”
- 17.15 Muzyka trzech pokoleń
- 17.35 „Relacje i kościoły w Polsce” — Koscioł ewangelicko-reformowany
- 18.30 Magazyn kulturalny (1)
- 18.40 „Kiedv cie okradną” (1)
- 19.00 Dziennik
- 19.20 „Kiedv cie okradną” (2)
- 20.15 Recital Jana Tomaszewskiego — „Specjalista”
- 20.35 Bal w hotelu Polonia — wspomnienia wioski piarsze
- 20.55 Zaproszenie do Teatru Narodowego w Warszawie — Aleksander Fredro „Zemsta”
- 21.10 „Czy w interpretacji?”
- 21.40 Tydzień w polifonie
- 21.50 Kino dorosłych: „Jak uścislić malarsko pokolewskiego” — film prod. łusławskiej
- 23.00 Festiwal Muzyki — Łańcut 83

Niedziela

1 KWIEŃNIA

PROGRAM I

- 9.00 „Teleranek” oraz film prod. szwedz. Pion Langstrump
- 10.30 „Antena”
- 10.45 „Estrada folkloru”
- 11.00 „Majowie — 1000 lat niezłomnej kultury” (3) — „Imperium Majów” — film dok. prod. franc.
- 12.00 Poranek Symfoniczny — WOSPRIT z Katowic
- 13.00 „Kraś za miastem”
- 13.25 „Forum interaktywne”
- 13.45 „Siedem anten”
- 14.45 Teatr dla dzieci: „Dookoła stołu” — wiersze J. Brzechwy J. Tuwima i T. Słowaka
- 15.10 DT — wiadomości
- 15.20 Losowanie Dużego Lotka
- 15.30 Z filmoteki 40-lecia
- 16.15 Teatr Telewizyjny — Jordan Radickow — „Chryś”
- 17.25 „Magley” — iluzjonista butarscy
- 17.50 „Kulisy wielkiej polityki”
- 18.20 Studio Sport
- 19.00 Wiosnowy — „Pszczółka Mała”
- 19.30 Dziennik
- 20.00 „Gniew aniołów” (1) film prod. USA
- 21.30 Niedziela sportowa
- 22.00 „Przegląd międzynarodowy”
- 22.35 Gdzieś tuż te twarz widziałem — program rozrywkowy prod. RFN

PROGRAM II

- 7.55 „Czas reformy” — „Czy transport dożeni reformy?”
- 8.55 „Gniew aniołów” (1) — film prod. USA (wersja dla nieśłyszących)
- 10.30 Tajemnice muzealnych sal — wojakowski film dok.
- 11.00 Czym żyje kraj?
- 11.10 Aerobole z Dorota Stalińska (3)

- 11.25 „Mistrzowie interpretacji” — Garriek Ohlsson
- 11.55 „Godzina dla zdrowia”
- 12.35 „Niedziela w...” (Krynica)
- 13.30 Wybraniec Melpomeny — Leon Schiller
- 14.10 „Kino-Okno”
- 14.55 „Jutro poniedziałek”
- 15.25 „Ojciec Murphy” — serial prod. USA
- 16.20 „Warszawskie Łazienki” — „Teatry”
- 16.50 Lista przebojów „Dwójki”
- 17.30 Rozmowa dnia — przegląd filmów greckich w „Hybrydach”
- 18.05 „Berlioz” (1) — serial prod. franc.
- 19.00 Nie dajmy się zwardować — program satyryczny
- 19.30 Dziennik (dla nieśłyszących)
- 20.00 Studio Sport
- 20.45 Prawdziwe życie „Fraski”
- 21.00 „Przegląd dyplomów”
- 21.30 „Z pamiętnika szalonej gospodyni” — „Sposób na dom”
- 21.45 „Sensacje XX wieku” — „Narodzony śmierci”
- 22.10 Wielkie filmy małego ekranu — „Droga przez meke” (9) — „Roszczyń” — serial prod. radz.

- 13.00 „Galeria świata” — muzea Czechosłowacji
- 13.30 Wiadomości (1)
- 13.50 „Przeboje Dwójki”
- 14.10 „Skojarzenia” — teletunel
- 14.30 Dziennik
- 14.50 „Goraca linia” — express reporterów
- 20.15 „Salon muzyczny” — Katowice
- 21.15 DT — wydarzenia — telefon „Dwójki”
- 21.30 Fragment dyskusji na Krajowej Konferencji Delegatów PZPR
- 22.10 Teatr Telewizyjny na Święcie — „Commedia dell'arte”

Środa

4 KWIEŃNIA

PROGRAM I

- 9.30 Film dla 3 zmian — „Wujaszek Wania” — film prod. ZSRR
- 11.00 Praca — technika. kl. III
- 11.55 „Przybycie z matplanety”
- 12.30 „Czas reformy”
- 13.45 DT — wiadomości
- 15.55 Polska — NRD — piłka nożna
- 16.45 Losowanie Express Lotka i Małego Lotka
- 17.45 „Od melodii do melodii”
- 18.00 Dla dzieci: „Między nami i książkami”
- 18.25 „Zatrzaś ślady”
- 18.50 Wystąpienie ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Węgierskiej Republiki Ludowej w Polsce Dobranoc — „Przygody naszego maślaka”
- 19.10 „Prosto z mostu”
- 19.30 Dziennik
- 20.00 Publicystyka
- 20.15 Filmoteka festiwalowa — „Wujaszek Wania” — film prod. ZSRR
- 21.45 O żywieniu
- 22.00 DT — komentarze
- 22.25 Olsztyn 83 — „Śpiewajmy nadzieję” (1)
- 22.50 DT — 24 godziny

PROGRAM II

- 17.00 DT — wiadomości — telefon „Dwójki”
- 17.10 „Muzyka muzyczna” — młodzieżowy koncert zyczeń
- 17.30 „Ekonomia na co dzień”
- 18.00 Galeria „Dwójki” — Henryk Madrański
- 18.30 Wiadomości (1)
- 19.00 „Przeboje Dwójki”
- 19.10 „Sniwnik domowy”
- 19.30 Dziennik
- 20.00 „Z dymkiem cygara” — gwiazda Wilhelma Szewczyka
- 20.15 „Z wizyta u...” — Anna Dymna
- 20.45 „Dookoła świata” — „W środku Afryki”
- 21.15 DT — wydarzenia — telefon „Dwójki”
- 21.30 „24 klaki na sekundę” — żarty filmowe
- 22.00 Fragmenty dyskusji na Krajowej Konferencji Delegatów PZPR (cz. 2)

Czwartek

5 KWIEŃNIA

PROGRAM I

- 9.30 Film dla 2 zmian: „Bergerac” — „Leikomyjśkie dziewczęta”
- 10.00 „Mieszkań” — poradnik budowlano-mieszkalniowy
- 10.30 DT — wiadomości
- 10.40 „O mnie o tobie o nas” — magazyn szkolny
- 17.00 „Arabella” (5) — „Ucieczka Arabelli” — film fab. prod. CSRS
- 17.30 „Interstudio”
- 17.55 „Człowiek dla człowieka” — magazyn krwiodawców
- 18.05 „Patrol”
- 18.30 „Sonda” — „Piaster rzeczywistości”
- 19.00 Dobranoc — „Miś Uszatek”
- 19.10 „Świat z bliska”
- 19.30 Dziennik
- 20.00 „Fakty, wydarzenia, sytuacje”
- 20.15 „Bergerac” — „Leikomyjśkie dziewczęta” — film kryminalny prod. ang.
- 21.10 Dialogi polityczne — Dookąd zmierzamy — analiza deklaracji Ideowej PZPR przyjętej na Krajowej Konferencji Delegatów PZPR
- 22.00 DT — komentarze
- 22.25 „Pegaz”
- 23.05 DT — 24 godziny

PROGRAM II

- 17.00 DT — wiadomości — telefon „Dwójki”
- 17.10 I ty potrafisz — program dla maisterkowiczów
- 17.30 „Lekcja” — młodzi 84
- 18.30 „Krajobraz kultury” (1)
- 19.00 Wiadomości (1)
- 19.10 „Przeboje Dwójki”
- 19.30 Klub Antagonów Technicznych
- 19.50 Dziennik
- 20.00 „Goraca linia” — express reporterów
- 20.15 Filharmonia „Dwójki” — recital Konstantego Kulda
- 21.15 DT — wydarzenia — telefon „Dwójki”
- 21.30 Kino studyni „Dwójki” — „Zabawa w koty” — film prod. węg.

W JAKI SPOSÓB, mając rozkład kart taki jak na diagramie.

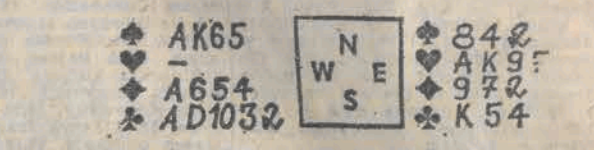
wzięty w klerach dwie lewy bez straty tempa? Każdy powie: niemożliwe! I słusznie, bowiem widząc wszystkie karty, trudno sobie wyobrazić aby — poza asem — skądś nagle miała się wziąć druga lewa. Nie zapominajmy jednak, że gra się w zamknięte karty i rozgrywający S ma szansę tę nieswiadomości obrońców wykorzystać. Wprawdzie może on liczyć na singlowego króla, jednak założymy że domyśla się on iż W ma przy królu jeszcze dwie lub trzy bloki. Jak zatem powinien zagrać?

Ma zagrać bez namysłu — i z kamenną twarzą! — na impas damy! Naprawdę duże jest prawdopodobieństwo, że W nie podłoży króla! Wiadomo kiedyś jak pewien nagle gracz (zreszta cały skład był niezły) wygrał szlama, choć w kolerze autowym brakowało mu króla, waleta, dziesiątki i dziewiątki. W ręce miał on piętego asa, na stole czwarta dama, E miał króla z dziesiątką

ka, a W — waleta z dziesiątką. Po forsownej Hyciacji (zbyt forsownej!) trzeba było jakoś to rozegrać. Gdy S zagrał z dziesiątką damę, E nie mógł wycisnąć z tego pokerowej twarzy i króla nie położył, podejrzewając — jak potem powiedział — że jest to zagranie przy dziesiątku lub nawet jedenastu kartach na obu rękach, a zatem że S może w tej sytuacji położyć asa. Ten oczywiście przepuścił, a potem zabrał już wszystkie pozostałe lewy.

Taki wariancki impas nazywa się impasem chińskim. Mało kto wie, że brydż jest w Chinach bardzo popularny, choć ich zespoły udzielają się na arenie międzynarodowej od niedawna. Turnieje w Chinach odbywają się w wielkich halach, gromadząc po kilkaset par. Pewnego razu w takim turnieju zagrał też znany polityk Teng Siao-ping. Szkoda, że nie wiemy z jakim wynikiem...

A TERAZ ZADANIE: trzeba wygrać 3 h.a. po ataku N damą pik.

Oczywiście, żadna sztuka to wygrać, gdy trefle będą ułożone 3-2, lub nawet gdy u S będzie czwarty walet, bo gra się najpiękniej figurą z reki W, potem blokiem do króla, ściga się asa i króla kier i impasuje trefla. To proste. Jeśli jednak walet trefli będzie u N np. czwarty? W takim wypadku wielkim ryzykiem będzie zgranie obydwu wysokich kierów ze stołu zanim nie wyjaśni się co z treflami.

Otóż bezpieczna rozgrywka powinna być taka: z reki as trefli i blokka do stołu. Jeśli N dołoży trefla po raz drugi — przepuszczamy! Teraz obrońcy będą już bezradni, ponieważ W bierze cztery lewy treflowe, dwie pikowe, dwie kierowe i asa karo.

KRÓL KIER

dzienniczek

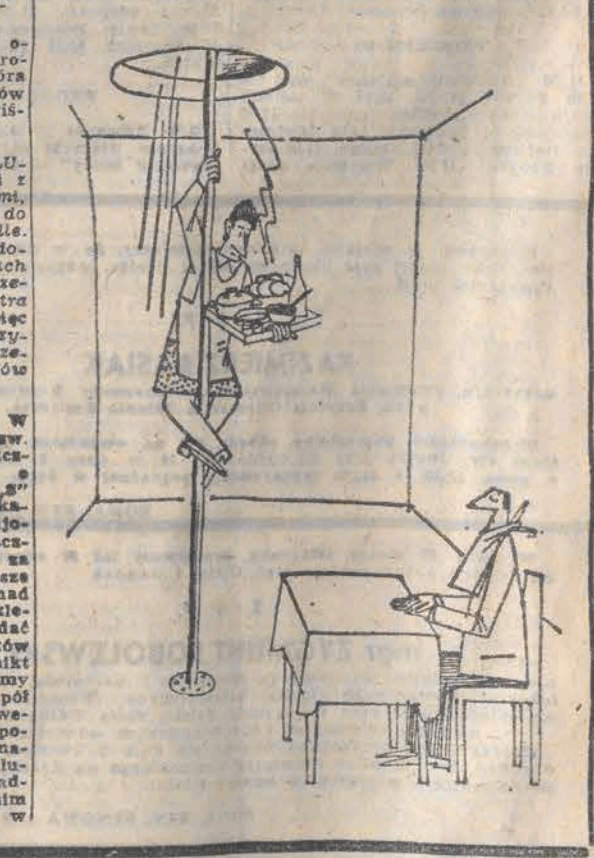
A KIBICE, działacze sportowi i sami sportowcy zastanawiają się coraz częściej nad różnicą między amatorami a zawodowcami. Jack Kelly, wiceprezydent amerykańskiego Komitetu Olimpijskiego — rozstrzygnął tę kwestię następująco: „Różnica w sporcie między zawodowcami a amatorami polega wyłącznie na tym, że ci pierwsi zaraz po sukcesie otrzymują czek, z którym idą potem do banku, natomiast amatorzy od razu dostają pieniądze — żeby nie pozostał śladem.”

A MIESZKAJĄCA W WARSZAWIE przy ul. Arbusowej 80-letnia starszka odwiedziła wnuczek, wnuczkę i jej matkę. Zanim się na wesele przyleciała, wzięła z sobą wino, jednak wkrótce pokazała się dno butelki i wtedy wyszło też na jaw dno moralne ukochanych wnuczek, które najpierw sądziły pieniądze na wódkę, a nie dostawczy przybyły jej tak dotkliwie, że straciła przytomność. Była to okazja sprzyjająca dalszym działaniom w tym stylu, bowiem osobiście goście już bez sporu mogli zerwać babci z szewców, w którym było 78 tys. złotych i posili się na napój się do woli. Do

A WYJĄTKOWO DŁUGO trwała droga kartki z życzeniami imieninowymi, wysłanej z Jęży (NRD) do odległego o 82 km Halle. Adresat otrzymał ją dokładnie po 477 dniach (przeszło 13 lat). Na przebiecie jednego kilometra kartka potrzebowała więc 37 dni, co całej tej przegrodzie z pocztą daje przepięknie do księgi rekordów Guinnessa.

A NIE WIEMY CZY W ULU obowiązują taw. twarde prawa ekonomiczne, czy myśli się tam o reformach, o trzech „S” itd., wszystkie jednak wskazują, że produkcja krajowych pszczoł jest znacząco niższa niż pszczoł na granicy. Wprawdzie nasze pszczoły są pracowite nad podziw i w każdym sklepie można dziś oglądać rzędy sakurszonych stoików z miodem, po które nikt nie sięga, ale też wiemy, dlaczego się nie sięga: pół kilo miodu wielokrotnie kosztuje 80 zł, a lipowego lub gryczanego nawet 300. O tym, że ludzie lubią lubią, zaświadcza zainteresowanie nim gdy tylko pojawił się w

Warszawskim „Supermarkecie” miod z importu po 160 zł za półkilogramowy miodu krajowego — też stoik. Po co sprowadza się miod z zagranicy, gdy naszego jest pod dostatkiem sprawa pszczoł a ludzi.

Znaki Zodiaku

BARAN (21. 3. — 20. 4.). — Tydzień upłyne w sładym nastroju. Będziesz mieć szczęście w miłości. Nowe sadowa w pracy postawi Ci w trudniejszej sytuacji.

BYK (21. 4. — 20. 5.). — Uwaga na zdrowie! Leciś kiesz. Tydzień pod znakiem licznych spotkań i wydatków. Niektóre sprawy będą wymagać szybkiego działania.

BLIŹNIĘTA (21. 5. — 20. 6.). — Bądź serdeczności w stosunku do przyjaciół. W perspektywie romantyczna przystojna. Tydzień minie w dobrym nastroju.

RAK (21. 6. — 20. 7.). — Tydzień nie będzie lekko wieszczę, że obok słonecznych chwila, dziesięć musiał załatwić również sprawy osobiste. Udało spotkanie w sympatycznym gronie.

LEW (21. 7. — 20. 8.). — Nie przejmuj się przeciwnościami. I na Twojej ulicy zawiączył się ścieżka. Ze sprawami finansowymi.

SKORPION (21. 8. — 20. 9.). —

Dobre układy pod każdym względem. Spełnia się Twoje marzenia i projekty. Zachowaj ostrożność w czasie podróży.

STRZELEC (21. 9. — 20. 10.). — Czekaj Cię sporo spraw, w tym kilka skomplikowanych. Zapadnie korzystna dla Ciebie Twojego domu decyzja. Na ogół będziesz z tego tygodnia zadowolony.

KOZIOROŻEC (21. 10. — 20. 11.). — Macja jest po Twojej stronie i ona zwycięży w toczącym się sporze. W pracy wyróżnienie lub nagroda. W domu — niespodzianka.

WODNIK (21. 11. — 20. 12.). — Przed Wodnikami dobre dni. Również w sprawach sercowych pełny sukces. Szczęśliwe liczby: 7, 19, 33, 45.

RYBY (21. 12. — 20. 1.). — Więcej uwagi zwróć na sprawy osobiste. Kilka niespodziewanych wydatków. Możesz liczyć na przychylność Raka i Barana.